

The Mediating Role of Distress Tolerance in the Relationship Between Marital Status and Conflict Resolution Methods with Marital Adjustment in Married Women

Seyed Hamid Atashpour ¹, Farzaneh Delfrozi ², Ehsan Gazavi ^{*3}

¹ Associate Professor in Psychology, Department of Psychology, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

² M.A Student in Psychology, Department of psychology, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

³ Master of Clinical Psychology

* Corresponding author: ghazavi_ehsan@yahoo.com

Received: 2024-07-19

Accepted: 2024-08-02

Abstract

The aim of the present research was to investigate the mediating role of distress tolerance in the relationship between marital status and conflict resolution methods with marital compatibility in married women of Shahin Shahr city. The correlation research method is structural equation modeling. The research population was all married women living in Shahin Shahr city, of which 200 participated in this research voluntarily and available. The research tools included marital compatibility scale, Golombok-Rust marital status questionnaire, Rehim's conflict resolution styles questionnaire, and distress tolerance questionnaire. The analysis method of this research was structural equation modeling and Pearson correlation coefficient. The results showed that distress tolerance is the mediator of the relationship between required conflict resolution style and marital adjustment in such a way that by reducing the required conflict resolution style, distress tolerance increases in married women and as a result, marital adjustment increases. Distress tolerance is the mediator of the relationship between reconciliation conflict resolution style and marital adjustment in such a way that with the increase of reconciliation conflict resolution style, marital adjustment in married women increases directly and also indirectly distress tolerance increases in them and as a result Marital compatibility increases. The relationship between integrative, dominant and dominant avoidant styles with marital adjustment with the mediation of distress tolerance was not significant ($p \leq 0.05$).

Keywords: Conflict resolution styles, Marital status, Distress tolerance, Marital adjustment

© 2019 Journal of New Approach to Children's Education (JNACE)

This work is published under CC BY-NC 4.0 license.

© 2022 The Authors.

How to Cite This Article: Gazavi,E. (2024). The Mediating Role of Distress Tolerance in the Relationship Between Marital Status and Conflict Resolution Methods with Marital Adjustment in Married Women. *JNACE*, 6(3): 215-234.

نقش میانجی تحمل پریشانی در رابطه بین وضعیت زناشویی و شیوه‌های حل تعارض با سازگاری زناشویی در زنان متأهل

سید حمید آتش پور^۱، فرزانه دلفروزی^۲، احسان قضاوی^{۳*}

^۱ دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

^۳ کارشناس ارشد روان شناسی بالینی

* نویسنده مسئول: ghazavi_ehsan@yahoo.com

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۵/۱۲

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۴/۲۹

چکیده

هدف تحقیق حاضر بررسی نقش میانجی تحمل پریشانی در رابطه بین وضعیت زناشویی و شیوه‌های حل تعارض با سازگاری زناشویی در زنان متأهل شهر شاهین شهر بوده است. روش پژوهش همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری است. جامعه پژوهش را کلیه زنان متأهل ساکن شهر شاهین شهر بوده که از بین آنها تعداد ۲۰۰ نفر به صورت داوطلبانه و در دسترس در این پژوهش شرکت کردند. ابزار تحقیق شامل، مقیاس سازگاری زناشویی، پرسشنامه وضعیت زناشویی گلوبوک - راست، پرسشنامه سبک‌های حل تعارض رحیم و پرسشنامه تحمل پریشانی بود. روش تحلیل این پژوهش مدل‌یابی معادلات ساختاری و نیز ضریب همبستگی پیرسون بود. نتایج نشان داد که تحمل پریشانی میانجی رابطه سبک حل تعارض ملزم شده با سازگاری زناشویی است به گونه‌ای که با کاهش سبک حل تعارض ملزم شده، تحمل پریشانی در زنان متأهل افزایش یافته و در نتیجه سازگاری زناشویی بیشتر می‌شود. تحمل پریشانی میانجی رابطه سبک حل تعارض مصالحه با سازگاری زناشویی است به گونه‌ای که با افزایش سبک حل تعارض مصالحه هم به طور مستقیم سازگاری زناشویی در زنان متأهل افزایش می‌یابد و هم به طور غیر مستقیم تحمل پریشانی در آن‌ها افزایش یافته و در نتیجه سازگاری زناشویی بیشتر می‌شود. رابطه بین سبک‌های یکپارچگی، مسلط و اجتناب‌کننده مسلط با سازگاری زناشویی با میانجی‌گری تحمل پریشانی معنی‌دار نبوده است ($p \leq 0.05$).

واژگان کلیدی: سبک‌های حل تعارض، وضعیت زناشویی، تحمل پریشانی، سازگاری زناشویی

تمامی حقوق نشر برای فصلنامه رویکردی نو بر آموزش کودکان محفوظ است.

شیوه استناد به این مقاله: آتش پور، سید حمید؛ دلفروزی، فرزانه؛ قضاوی، احسان. (۱۴۰۳) نقش میانجی تحمل پریشانی در رابطه بین وضعیت زناشویی و شیوه‌های حل تعارض با سازگاری زناشویی در زنان متأهل. فصلنامه رویکردی نو بر آموزش کودکان، ۶(۳): ۲۳۴-۲۱۵.

مقدمه

Spanier (1976) سازگاری زناشویی را هماهنگی همسران با یکدیگر توصیف کرد و از رضایت زناشویی، انسجام، توافق، محبت و تعارض به‌عنوان عوامل مؤثر در سطوح سازگاری زناشویی نام برد (Ünal & Akgün, 2020). سازگاری زناشویی بالا در بین زوجین با رضایت از زندگی (Işık et al, 2020)، کیفیت زندگی (Zurlo et al, 2019)، نشاط و شادکامی (Uzunçakmak & Alp Yilma, 2021) و سلامت خانواده (Jiménez-Picón et al, 2021) در ارتباط است. این در حالی

ازدواج، یکی از مهم‌ترین تصمیمات زندگی هر انسانی می‌باشد و داشتن روابط رضایت‌بخش و حمایتی به‌شدت با درجه بالاتری از سلامتی و بهزیستی در ارتباط است (Pietromonaco et al, 2022). نارضایتی از رابطه زناشویی می‌تواند منجر به افزایش خطر مرگومیر (Lev-ari et al, 2021) افسردگی و اضطراب می‌شود (Alipour et al, 2020). سازگاری زناشویی یکی از شاخص‌های کلیدی یک رابطه باکیفیت است (Bertoni et al, 2020).

است که سازگاری زناشویی پایین منجر به بروز بیماری‌های روان‌تنی (Taşcıoğlu et al, 2021)، افزایش افسردگی، اضطراب (Gatien et al, 2021) و پریشانی روانی و پریشانی فردی (Tilden et al, 2019) در زوجین می‌گردد.

از نظر Rust & Golombok (2020) میزان رضایت زناشویی و کیفیت ارتباط زناشویی بیانگر وضعیت زناشویی است. علایق مشترک، ارتباط، گرما، عشق و خصومت، اعتماد و احترام، نقش‌ها، انتظارات و اهداف، تصمیم‌گیری، کنار آمدن با مشکلات و بحران‌ها، بینش در مورد ماهیت روابط، رفتار درون رابطه، نگرش‌ها و احساسات در مورد رابطه، انگیزه تغییر و میزان توافق بین شرکا نشان می‌دهد که وضعیت رابطه زناشویی در چه حالتی قرار دارد. در واقع رضایت زناشویی عامل کلیدی و تأثیرگذار بر بهزیستی فردی و خانواده است که بر روابط با افراد مهم زندگی و همچنین در عملکرد کل خانواده تأثیر می‌گذارد (Nunes et al, 2020). یک رابطه زناشویی رضایت بخش فواید متعددی مانند کیفیت بالای زندگی و سلامت عاطفی را با خود برای فرد به همراه دارد. در مقابل، رضایت زناشویی پایین می‌تواند عملکرد روانی و اجتماعی فرد را مختل کند و به شدت با نرخ طلاق بالا مرتبط است (Lavner et al, 2020) و یکی از عناصری که منجر به کاهش سازگاری زناشویی می‌شود تعارض زناشویی است. تعارض زناشویی منجر به کاهش سلامت روانی و جسمی و کاهش بهزیستی عاطفی می‌گردد. مفهوم تعارض به‌عنوان ناسازگاری بین دو فرد از نظر خواسته‌ها، اهداف و عملکردها تعریف می‌شود (Ünal & Akgün, 2020). شیوه‌های حل تعارض زوجین ممکن است شامل راهبردهای سازنده یا مخرب باشد. راهبردهای سازنده شامل پذیرش دیدگاه طرف مقابل، باز بودن برای بحث در مورد انگیزه‌های تعارض و تلاش برای حل مشکل است. در مقابل، راهبردهای مخرب شامل خصومت، رقابت و کناره‌گیری از تعارض است. مطالعات نشان داده که غلبه راهبردهای سازنده در بیان و حل تعارض‌ها به نفع رضایت زناشویی، سلامت خانواده و رشد مهارت‌های اجتماعی برای کودکان است و از سوی دیگر استفاده مکرر از راهبردهای مخرب با مشکلات رفتاری در کودکان و افزایش تنش خانوادگی و ایجاد درگیری‌های بیشتر همراه است (Delatorre & Wagner, 2018). اگرچه هیچ رابطه‌ای سیر آرامی ندارد. در همه روابط، تعارض و عواطف منفی وجود دارد. رابطه زناشویی ناخوشایند و رنج‌آور با افزایش افسردگی، اضطراب، و سوءمصرف مواد رابطه دارد. فرزندان در خانه‌های دارای تعارض بالا به‌احتمال زیاد دچار آشفتگی و حتی خودکشی می‌شوند (Fruzzetti, 2006)، ترجمه غیائی و پور صالحی، ۱۴۰۱). در این مواقع نیاز است که زوجین در مواجهه با این موارد تحمل پریشانی بالایی داشته باشند.

تحمل پریشانی که گاهی اوقات به‌عنوان «تحمل پریشانی روانی»

یا «تحمل پریشانی عاطفی» نیز شناخته می‌شود، ظرفیت درک شده یا واقعی برای مقاومت در برابر حالت‌های احساسی بد است (Blakey & Lanier, 2021). به‌عبارت‌دیگر تحمل پریشانی نشان‌دهنده ظرفیت تحمل و مدیریت حالات روانی منفی مرتبط با پریشانی است. تحمل پریشانی کم یک ساختار فرا تشخیصی است که در بسیاری از شرایط آسیب‌شناسی روانی نقش دارد (Melli et al, 2021). (Simons & Gaher, 2005) معتقدند که افراد با تحمل پریشانی پایین از استراتژی‌های اجتناب محور بیشتری استفاده می‌کنند و فرصت‌های تقویت منفی را در مواجهه با پریشانی دنبال می‌کنند که می‌تواند منجر به اشکال ناسازگار مقابله شود (Carpenter et al, 2019). مطابق با چنین نظریه‌ای، تحمل پریشانی پایین با تعدادی از علائم مختلف آسیب‌شناسی روانی و رفتارهای ناسازگار با سلامتی، از جمله اضطراب، افسردگی، سوءمصرف مواد، اختلالات خوردن و اختلال شخصیت مرزی و آسیب‌زدن به خود (Slabbert et al, 2020) مرتبط است؛ بنابراین مهم است که افراد در روابط زوجی خود از تحمل پریشانی بالایی برخوردار باشند.

در بررسی‌های نظری بین سازگاری زناشویی به‌عنوان یکی از شاخص‌های مهم و اساسی کیفیت زناشویی شناخته شده به‌گونه‌ای که بالا بودن سازگاری زناشویی نشان‌دهنده عملکرد قوی رابطه و پایین بودن آن نشان‌دهنده کاهش عملکرد است (Weber & Baucom, 2022) و انتظار می‌رود زوج‌هایی که به‌خوبی با یکدیگر سازگار شده‌اند، ازدواج‌های طولانی‌مدت و پایداری داشته باشند، درحالی‌که ازدواج‌هایی با سازگاری زناشویی پایین بی‌ثباتی و یا طلاق را تجربه کنند (Kendrick & Drentea, 2016)؛ بنابراین درک اینکه چرا روابط نزدیک خوب یا ضعیف عمل می‌کنند بسیار مهم است (Pietromonaco et al, 2022). به همین دلیل سازگاری زناشویی یکی از مهم‌ترین چالش‌ها برای علم روابط است به صورتی که مطالعات علمی در زمینه سازگاری زناشویی در دهه‌های اخیر، توجه بسیاری از روان‌شناسان و مشاوران خانواده و ازدواج را به خود جلب کرده است. در همین راستا پژوهشگران در تحقیقات خود ابعاد متفاوتی را در مورد آن مورد بررسی و موشکافی قرار داده و به دنبال درک عواملی هستند که بر سازگاری زناشویی اثرگذار بوده و منجر به تغییر در آن می‌گردند. پژوهش افضلی و باباخانی (۱۳۹۸) نشان داد که سازگاری زناشویی بر اساس تمایزیافتگی خود و سخت رویی با میانجیگری سبک‌های حل تعارض قابل‌پیش‌بینی است. همچنین انتظار از ازدواج و تحمل پریشانی با سازگاری زناشویی در ارتباط است (طاهری و محوی شیرازی، ۱۳۹۸). Doorley et al (2019) در مطالعه‌ای دریافته‌اند که تحمل پریشانی با

محققان حداقل حجم نمونه لازم برای انجام این نوع از پژوهش ۲۰۰ نفر می‌باشد. بر مبنای مدل نظری پژوهش، متغیرهای وضعیت زناشویی و سبک‌های حل تعارض، به‌عنوان متغیر برونزا (مستقل) و متغیر تحمل پریشانی به‌عنوان متغیر میانجی و متغیر سازگاری زناشویی به‌عنوان متغیر درون‌زا (وابسته) در نظر گرفته شده است. در بخش پاسخ به فرضیات مطرح شده از تحلیل مسیر پارامترهای مدل به روش بیشینه درست‌نمایی (ML) برآورد شدند. برای بررسی فرضیات پژوهش قبل از استفاده از روش معادلات ساختاری، پیش‌فرض‌های این روش شامل داده‌های از دست رفته، داده‌های پرت، نرمال بودن و هم خطی چندگانه است که در ابتدا مورد بررسی قرار گرفت. در این پژوهش معیارهای ورود شامل متأهل بودن، نداشتن بیماری شدید روانی، داشتن سواد حداقل در حد دیپلم بوده‌اند. همچنین در پژوهش حاضر ملاک خروج عبارت‌اند از: ۱. مشخص شدن بیماری روانی شدید ۲. پرسشنامه‌هایی که بر اساس شانس و احتمال پاسخ داده شده و یا مخدوش و ناقص بوده‌اند ۳. خروج از وضعیت تأهل

ابزارهای سنجش در پژوهش

ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش پرسش‌نامه و به شرح ذیل می‌باشد:

پرسش‌نامه دموگرافیک:

این پرسش‌نامه شامل اطلاعات جمعیت‌شناختی از جمله، جنس، سن، طول مدت ازدواج و مدرک تحصیلی می‌باشد.

پرسش‌نامه سازگاری زناشویی

مقیاس سازگاری زناشویی در سال ۱۹۷۶ توسط Spanier ساخته شد. این مقیاس یک ابزار ۳۲ سؤالی برای ارزیابی کیفیت رابطه زناشویی زنان و شوهران و شاخص‌های کلی زناشویی را تعیین می‌کند. تحلیل عاملی نشان داد که این مقیاس چهار بعد رابطه را می‌سنجد که عبارت‌اند از: رضایت دونفره، همبستگی دونفره، توافق دونفره، و ابراز عواطف دونفره.

رضایت بالاتر از رابطه همراه است. محمدزاده شهیر (۱۳۹۸) نقش همدلی، قدردانی و سبک‌های حل تعارض در پیش‌بینی سازگاری زناشویی نشان دادند.

حال باتوجه به مطالب ذکر شده سازگاری زناشویی نقش مهمی در تداوم و پایداری زندگی زوجین و همچنین سلامت جسمی و روانی، روابط زوجی و خانواده دارد و نشئت گرفته از عوامل متعددی است که در مطالعات ذکر شده محققان سعی در تبیین آن داشته‌اند. بدین جهت توجه به سازگاری زناشویی از بعد متغیرهای وضعیت زناشویی، سبک‌های حل تعارض و تحمل پریشانی و تدوین مدل مربوطه می‌تواند، به عملکرد مشاوران جهت افزایش سلامت روابط زوجین در آموزش‌ها و درمان‌های زوجی کمک‌کننده باشد و به تبع افزایش سلامت خانواده و جامعه که یکی از اهداف محققان می‌باشد را تحت‌تأثیر قرار دهد؛ در این پژوهش پرداختن به نقش میانجی تحمل پریشانی در رابطه بین وضعیت زناشویی و شیوه‌های حل تعارض با سازگاری زناشویی به‌عنوان یک خلأ پژوهشی است که محقق به دنبال پاسخگویی به آن است؛ بنابراین در این پژوهش بررسی می‌شود که تحمل پریشانی در رابطه بین وضعیت زناشویی و شیوه‌های حل تعارض با سازگاری زناشویی نقش میانجی را ایفا می‌کند.

روش

پژوهش حاضر از لحاظ هدف جزء پژوهش‌های کاربردی و از لحاظ روش از نوع همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری است. در این پژوهش جهت بررسی و تجزیه و تحلیل داده‌ها از شاخص‌های آماری در دو بخش توصیفی و استنباطی استفاده شد. در بخش توصیفی، از شاخص‌هایی همچون فراوانی، میانگین و انحراف معیار و در بخش استنباطی، از آزمون آماری ضریب همبستگی پیرسون و نیز از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد. داده‌ها نیز با نرم‌افزارهای SPSS 25 و AMOS تحلیل شد. جامعه‌ی آماری پژوهش کلیه زنان متأهل ساکن در شهر شاهین‌شهر بود که از بین آنها تعداد ۲۰۰ نفر به‌صورت داوطلبانه و در دسترس در این پژوهش شرکت کردند. با وجود آنکه در مورد حجم نمونه لازم برای تحلیل عاملی و مدل‌های ساختاری توافق کلی وجود ندارد، اما از نظر بسیاری از

جدول ۱: توزیع سؤالات مقیاس سازگاری زناشویی

شماره سؤالات	تعداد سؤالات	زیر مقیاس
۱۶-۱۷-۱۸-۱۹-۲۰-۲۱-۲۲-۲۳-۳۱-۳۲	۱۲	رضایت دونفره (رضایت زوجین)
۲۴-۲۵-۲۶-۲۷-۲۸	۶	همبستگی دونفره (همبستگی زوجین)
۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴-۱۵	۴	توافق دونفره (توافق زوجین)
۴-۶-۲۹-۳۰	۲	ابراز عواطف دونفره

در جدول زیر مقیاس درجه‌بندی سؤالات مقیاس سازگاری زناشویی آورده شده است.

جدول ۲: مقیاس درجه‌بندی سؤالات مقیاس سازگاری زناشویی

گزینه انتخابی	کاملاً موافق	موافق	نه موافق نه مخالف	مخالف	کاملاً مخالف
امتیاز	۵	۴	۳	۲	۱

مقیاس فرعی اول ۰/۶۸، مقیاس فرعی دوم ۰/۷۵، مقیاس فرعی سوم ۰/۷۱ و مقیاس فرعی چهارم ۰/۶۱ به دست آمد (دانش، ۱۳۸۴؛ به نقل از کرمانی مامازندی و همکاران، ۱۳۹۸).

پرسش‌نامه وضعیت زناشویی گلوبوک - راست

پرسش‌نامه وضعیت زناشویی توسط Glombok-Rast et al. (1986) با ۲۸ سؤال تدوین گردید. پرسش‌ها مشکلات موجود در روابط زوجین را در زمینه میزان حساسیت و توجه زوجین نسبت به نیازهای یکدیگر، تعهد، وفاداری، مشارکت، همدردی، ابراز محبت، اعتماد صمیمیت و همدلی زوجین می‌سنجد. سؤالات در طیف چهاردرجه‌ای لیکرت از کاملاً موافق (۰)، موافق (۱)، مخالف (۲)، کاملاً مخالف (۳) نمره‌گذاری می‌شوند. حداقل نمره آزمودنی در این مقیاس صفر و حداکثر نمره ۸۴ می‌باشد که نمره بالا در این پرسش‌نامه نشان از وخیم بودن وضعیت زناشویی است. در نمره‌گذاری هر جمله، مثبت یا منفی بودن محتوای جملات برای وضعیت زناشویی در نظر گرفته می‌شود. نمره تراز شده آزمودنی‌ها در ۹ درجه بر حسب شدت و ضعف مشکلات زناشویی محاسبه می‌گردد که تقسیم‌بندی نمرات خام و تعبیر آنها در جدول زیر آورده شده است.

همان‌طور که در جدول فوق مشاهده می‌شود؛ این پرسش‌نامه با طیف لیکرت پنج‌درجه‌ای از کاملاً موافق (۵) تا کاملاً مخالف (۱) نمره‌گذاری می‌شود. برای به‌دست‌آوردن امتیاز کلی پرسش‌نامه حاصل جمع امتیازات داده شده توسط پاسخ‌دهنده به تک‌تک سؤالات پرسش‌نامه با هم جمع می‌شود. نمره به‌دست‌آمده نمره کلی پرسش‌نامه بوده و دامنه‌ای از ۰ تا ۱۵۰ خواهد داشت که نمرات کمتر از ۱۰۰ به معنای وجود مشکل در رابطه زناشویی و عدم سازگاری است و نمرات بالاتر نشان‌دهنده رابطه بهتر و سازگاری بیشتر است. (Spanier (1976) پایایی این مقیاس را در کل نمرات ۰/۹۶ برآورد نمود که نشان می‌دهد این مقیاس از همسانی درونی قابل‌توجهی برخوردار است. همسانی درونی زیرمقیاس‌ها را نیز بین خوب تا عالی برآورده کرده است که عبارت‌اند از: توافق دونفره ۰/۹۰، همبستگی دونفره ۰/۸۱، رضایت دونفره ۰/۹۴ و ابراز عواطف دونفره ۰/۷۳. در ایران این مقیاس توسط آموزگار و حسین‌نژاد (۱۳۷۴) هنجاریابی شده است. این مقیاس با روش بازآزمایی و بافاصله زمانی ۱۰ روز روی نمونه‌ای متشکل از ۱۲۰ نفر از زوجین (۶۰ زن، ۶۰ مرد) اجرا شد و برای بررسی میزان همبستگی نمرات از روش گشتاوری پیرسون استفاده شد. ضریب همبستگی بین نمرات زنان و شوهران طی دوبار اجرا در کل نمرات ۰/۸۶،

جدول ۳: تقسیم‌بندی و تعبیر نمرات خام گریس

تعبیر	تقسیم‌بندی	نمرات خام
بسیار وخیم	۹	۴۷ یا بیشتر
وخیم	۸	۴۶ تا ۴۲
بد	۷	۴۱ تا ۳۸
ضعیف	۶	۳۷ تا ۳۴
متوسط	۵	۳۳ تا ۳۰
بالای متوسط	۴	۲۹ تا ۲۶
خوب	۳	۲۵ تا ۲۲
خیلی خوب	۲	۲۱ تا ۱۷
تعریف نشده	۱	۱۶ یا کمتر

داده شده به‌وسیله درمانگرها و درمانگاه‌های زناشویی نشان‌دهنده روایی تشخیصی بالای پرسش‌نامه است. Rust et al (1986) در زمینه پایایی این پرسش‌نامه آلفای کرونباخ ۰/۸۹

(Benum et al. (1998) روایی محتوایی این ابزار را با توجه به ویژگی آن بالا می‌دانند. هم‌چنین روایی تشخیص این پرسش‌نامه به کمک مقایسه میانگین نمرات آن با تشخیص‌های

نشانه پایایی بازآزمایی خوب پرسش‌نامه می‌باشد.

پرسش‌نامه سبک‌های حل تعارض رحیم

این پرسش‌نامه توسط (Rahim 1983) تدوین شد که دارای ۲۸ سؤال و هدف آن ارزیابی سبک‌های حل تعارض بین‌فردی است. خرده مقیاس‌های این پرسش‌نامه عبارت‌اند از: سبک یکپارچگی، سبک مسلط، سبک ملزم شده، سبک اجتناب‌کننده و سبک مصالحه‌ای.

را برای زنان و ۰/۸۵ را برای مردان گزارش نمودند. ضریب پایایی باز آزمون در یک دوره ۲ ماهه ۰/۸۰ بوده است. پایایی آن را به روش دونیمه‌کردن ۰/۶۵ برای زنان و ۰/۹۴ برای مردان گزارش نمودند. در فرم فارسی این پرسش‌نامه، نمره کل مقیاس با آلفای کرونباخ ۰/۹۲ برای نمونه‌ای از زنان و ۰/۹۴ برای شوهرها توسط بشارت (۱۳۸۰) محاسبه شد که نشان از همسانی درونی بالای پرسش‌نامه است. ضرایب همبستگی بین نمره‌های آزمودنی‌ها در دو نوبت به فاصله دو هفته برای کل آزمودنی‌ها $r=0/75$ ، آزمودنی‌های زن $r=0/73$ و آزمودنی‌های مرد $r=0/75$

جدول ۴: توزیع سؤالات پرسش‌نامه سبک‌های حل تعارض رحیم

سؤالات	تعداد سؤالات	بعد
۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷	۷	سبک یکپارچگی
۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲-۱۳	۶	سبک مسلط
۱۴-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸	۵	سبک ملزم شده
۱۹-۲۰-۲۱-۲۲	۴	سبک اجتناب‌کننده
۲۳-۲۴-۲۵-۲۶-۲۷-۲۸	۶	سبک مصالحه

در جدول زیر مقیاس درجه‌بندی سؤالات پرسش‌نامه سبک‌های حل تعارض رحیم آورده شده است.

جدول ۵: مقیاس درجه‌بندی سؤالات پرسش‌نامه سبک‌های حل تعارض رحیم

گزینه انتخابی	کاملاً موافقم	موافقم	نظری ندارم	مخالقم	کاملاً مخالفم
امتیاز	۵	۴	۳	۲	۱

ماده‌های پرسش‌نامه ۰/۸۹ درصد از واریانس کل را تبیین می‌کند. در پژوهش حقیقی و همکاران (۱۳۹۱) بر روی زوجین معلم شهر بندرعباس پایایی این پرسش‌نامه را در زیرمقیاس‌های آن بین ۰/۷۰ تا ۰/۷۵ متغیر بود. نتایج حاصل از تحلیل عامل تأییدی نشان داد که ۵ عامل این پرسش‌نامه ۷۵ درصد واریانس کل را تبیین می‌کند (ظهیری و همکاران، ۱۳۹۹).

پرسش‌نامه تحمل پریشانی: پرسش‌نامه تحمل پریشانی یک شاخص خودسنجی تحمل پریشانی است که توسط سیمونز و گاهر در سال ۲۰۰۵ ساخته شد. این مقیاس دارای ۱۵ ماده و چهار خرده مقیاس به نام‌های تحمل پریشانی هیجانی، جذب‌شدن به‌وسیله هیجان‌ات منفی، برآورد ذهنی پریشانی، و تنظیم تلاش‌ها برای تسکین پریشانی است. هدف ارزیابی میزان تحمل پریشانی هیجانی از ابعاد مختلف (تحمل، جذب، ارزیابی، تنظیم). خرده مقیاس‌ها و سؤالات مربوط به هرکدام در جدول زیر ذکر شده است.

این پرسش‌نامه با طیف لیکرت پنج‌درجه‌ای از کاملاً موافقم (۵) تا کاملاً مخالفم (۱) نمره‌گذاری می‌شود. برای به‌دست‌آوردن امتیاز کلی پرسش‌نامه حاصل جمع امتیازات داده شده توسط پاسخ‌دهنده به تک‌تک سؤالات پرسش‌نامه با هم جمع می‌شود. حد نمرات پرسش‌نامه در جدول زیر آورده شده است.

جدول ۶: حد نمرات پرسش‌نامه سبک‌های حل تعارض رحیم

حد پایین نمره	حد متوسط نمرات	حد بالای نمرات
۲۸	۸۴	۱۴۰

باتوجه به جدول، در صورتی که نمرات پرسش‌نامه بین ۲۸ تا ۵۶ باشد، میزان حل تعارض در جامعه ضعیف می‌باشد. در صورتی که نمرات پرسش‌نامه بین ۵۶ تا ۸۲ باشد، میزان حل تعارض در سطح متوسطی است. در صورتی که نمرات بالای ۸۲ باشد، میزان حل تعارض بسیار خوب است. (Rahim & Magner 1995) همسانی درونی زیرمقیاس‌های آن را بین ۰/۷۲ تا ۰/۷۷ گزارش کردند. همچنین نتایج حاصل از تحلیل عامل اکتشافی نشان داد که

جدول ۷: توزیع سؤالات مقیاس تحمل پریشانی

شماره سؤالات	تعداد سؤالات	زیر مقیاس
۱-۳-۵	۳	تحمل (تحمل پریشانی هیجانی)
۲-۴-۱۵	۳	جذب (جذب شدن به وسیله هیجانات منفی)
۶-۷-۹-۱۰-۱۱-۱۲	۶	ارزیابی (برآورد ذهنی پریشانی)
۸-۱۳-۱۴	۳	تنظیم (تنظیم تلاش‌ها برای تسکین پریشانی)

شامل پاسخگو و در دسترس بودن پژوهشگران، کسب رضایت‌نامه آگاهانه و حفظ حریم خصوصی صورت گرفت. در این پژوهش جهت بررسی و تجزیه و تحلیل داده‌ها از شاخص‌های آماری در دو بخش توصیفی و استنباطی استفاده شد. در بخش توصیفی، از شاخص‌هایی همچون فراوانی، میانگین و انحراف معیار و در بخش استنباطی، از آزمون آماری ضریب همبستگی پیرسون و نیز از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد. به منظور برازندگی تحلیل عاملی تأییدی از شاخص‌های برازش مطلق مانند مجذور کای^۱ (X²)، شاخص برازندگی^۲ (GFI)، شاخص برازندگی تعدیل یافته^۳ (AGFI)، شاخص برازش نسبی برازندگی تعدیل یافته^۴ (CFI)، همچنین برای بررسی این که مدل مورد نظر چگونه برازندگی و صرفه جویی را با هم ترکیب می‌کند از شاخص بسیار توانمند ریشه میانگین مجذورات خطای تقریب^۵ (RMSEA) استفاده شده است. همچنین محاسبات آماری این پژوهش با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS، نسخه ۲۴ و نرم‌افزار آماری AMOS، نسخه ۲۴ انجام گرفته است.

یافته‌ها

در این بخش ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نمونه (سن، تحصیلات، مدت‌زمان ازدواج) از لحاظ فراوانی، درصد فراوانی، توصیف و تبیین شده است. از مجموع ۲۰۰ نفر نمونه آماری ۵۰ نفر (۲۵ درصد) کمتر از ۲۵ سال، ۵۲ نفر (۲۶ درصد) بین ۲۶ تا ۳۰ سال، ۵۲ نفر بیشتر از ۳۶ سال سن داشتند. در حالی که ۴۶ نفر (۲۳ درصد) بین ۳۱ تا ۳۵ سال سن داشته‌اند. تحصیلات بیشتر افراد نمونه شامل ۸۹ نفر (۴۴/۵ درصد) نیز لیسانس بوده است. نتایج نشان داده است، ۶۸ نفر (۳۴ درصد) از افراد نمونه بین ۱ تا ۳ سال، ۴۸ نفر (۲۴ درصد) بین ۴ تا ۷ سال، ۳۰ نفر (۱۵ درصد) بین ۸ تا ۱۲ سال و ۵۴ نفر (۲۷ درصد) بالاتر از ۱۲ سال از ازدواج آن‌ها گذشته است. شاخص‌های توصیفی و ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش در جدول ۱ ارائه شده است.

عبارات این پرسش‌نامه بر روی یک مقیاس پنج‌درجه‌ای (۱- کاملاً موافق، ۲- اندکی موافق، ۳- نه موافق و نه مخالف، ۴- اندکی مخالف و ۵- کاملاً مخالف) نمره‌گذاری می‌شوند. عبارت ۶ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شود. نمرات بالا در این پرسش‌نامه نشانه تحمل پریشانی بالا است. برای به دست آوردن تحمل پریشانی کل نمره تمام سؤالات با هم جمع می‌شود و برای به دست آوردن نمره هریک از ابعاد نمره سؤالات هر بعد مطابق آنچه که در جدول ذکر شد با هم جمع می‌شوند. در پژوهش (Simons & Gaher 2005) ضرایب آلفا برای کل مقیاس ۰/۸۲ و برای خرده مقیاس‌های تحمل ۰/۷۲، جذب ۰/۸۲، ارزیابی ۰/۷۸ و برای تنظیم ۰/۷۰ گزارش شده است. در پژوهش اندامی خشک (۱۳۹۳) آلفای کرونباخ کل مقیاس ۰/۸۶ گزارش شده است و عزیزی و همکاران (۱۳۸۹) نیز آلفای کرونباخ این پرسش‌نامه را ۰/۶۷ و اعتبار بازآزمایی آن را ۰/۷۹ گزارش کردند (باباخانی، ۱۳۹۹).

شیوه اجرا

شیوه اجرا در این پژوهش بدین‌گونه بوده است که پس از اخذ مجوزهای لازم، پرسش‌نامه‌های پژوهش در سامانه پرسش‌نامه ساز پرسا در قالب یک لینک برای جمع‌آوری اطلاعات موردنیاز طراحی شد؛ سپس از بین زنان متأهل ساکن در شهر شاهین‌شهر ۲۰۰ نفر که از طریق فراخوان آنلاین به شیوه در دسترس انتخاب شده و ملاک‌های ورود پژوهش شامل، تأهل، نداشتن بیماری روانی خاص و داشتن سواد را دارا بودند؛ لینک ابزار پژوهش در گروه‌های واتس‌آپ و اینستاگرام در اختیار آنان قرار گرفت تا آنها را تکمیل نمایند. همچنین از آنان خواسته شد که برای افزایش دقت و تمرکز در پاسخگویی زمان مشخصی را برای تکمیل پرسشنامه‌ها اختصاص دهند و فارغ از هرگونه نگرانی از افشا به صورت صادقانه به آنها پاسخ دهند. ملاک‌های خروج از پژوهش شامل: خروج از وضعیت تأهل، مشخص شدن بیماری روانی و پرسشنامه‌هایی که بر اساس شانس و احتمال پاسخ داده شده بودند، بود. در نهایت تجزیه و تحلیل آماری بر روی داده‌های گردآوری شده از پرسشنامه‌های ۲۰۰ نفر از زنان متأهل صورت پذیرفت. در پژوهش حاضر ملاحظات اخلاقی

جدول ۸: شاخص‌های توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
۱								۱	سازگاری زناشویی
۲							۱	۰/۷۹۸**	سبک یکپارچگی
۳						۱	-۰/۴۸۸**	-۰/۵۵۷*	سبک مسلط
۴				۱	۰/۶۲۳**	-۰/۱۴۳*	-۰/۳۴۷*	-۰/۳۴۷*	سبک ملزم شده
۵				۱	۰/۷۱۰**	۰/۷۳۳**	-۰/۳۳۳**	-۰/۴۸۴**	سبک اجتناب‌کننده
۶			۱	-۰/۳۶۲**	-۰/۲۳۱**	-۰/۳۹۷**	۰/۷۳۵**	۰/۷۵۹**	سبک مصالحه
۷		۱	-۰/۵۷۵**	۰/۶۱۶**	۰/۵۹۶**	۰/۶۱۲**	-۰/۵۲۲**	-۰/۷۰۲**	وضعیت زناشویی
۸	۱	-۰/۶۴۶**	۰/۵۸۷**	-۰/۵۳۰**	-۰/۴۷۶**	-۰/۵۰۰**	۰/۵۱۶**	۰/۶۷۵**	تحمل پریشانی
	۴۷/۰۱	۴۳/۶۲	۱۳/۹۲	۱۵/۷	۲۰/۱۴	۱۴/۶۹	۲۵/۵۵	۱۲۱/۰۰۵	میانگین
	۱۴/۵۸	۱۶/۱۱	۳/۸۴	۲/۳۶	۳/۱۷	۵/۰۲	۷/۲۵	۳۴/۲۷	انحراف استاندارد

**P<01/0, *P< 05/0

می‌آیند. برای بررسی شاخص‌های برازش مدل از چندین شاخص دیگر شامل شاخص برازش نرم پارسیمونس (PNFI)^۶، شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI)^۷، شاخص برازش مقایسه‌ای پارسیمونس (PCFI)^۸، شاخص برازش افزایشی (IFI)^۹، شاخص نیکویی برازش (GFI)^{۱۰} و ریشه میانگین مربعات خطای تقریب (RMSEA)^{۱۱} استفاده شده است.

شاخص‌های برازندگی این الگوی پژوهش در جدول ۲ نشان داده شده‌اند. همچنین مدل در شکل ۱ ارائه شده است.

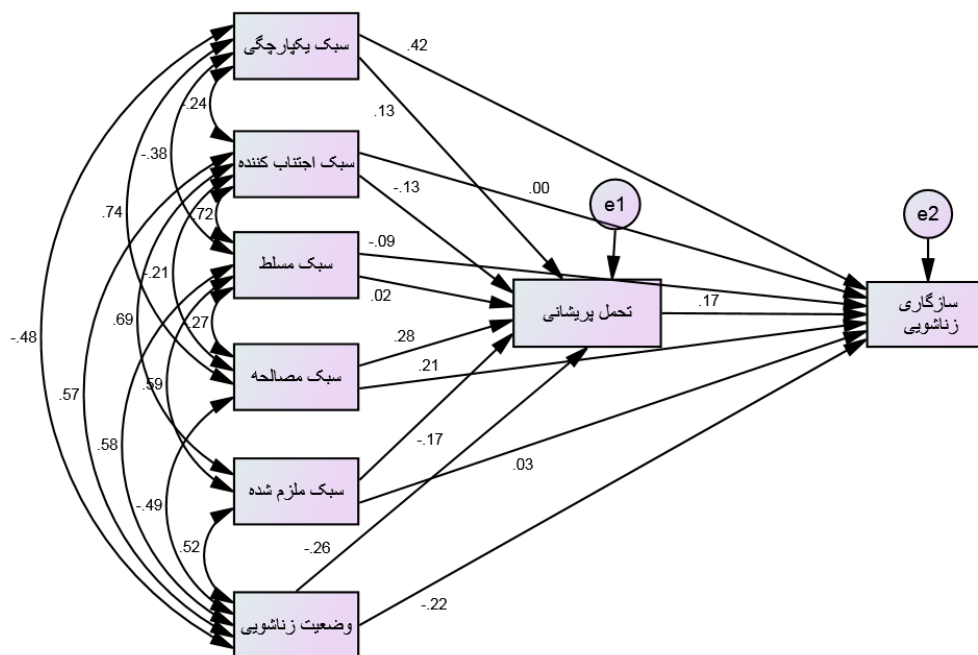
نتایج همبستگی پیرسون بین متغیرهای پژوهش نشان می‌دهد که همبستگی درونی متغیرهای پژوهش معنی‌دار است ($p < 0/05$). بیشترین سطح همبستگی بین سبک حل تعارض یکپارچگی با سازگاری زناشویی وجود داشته است. برای بررسی رابطه مفهومی سبک‌های حل تعارض و وضعیت زناشویی با سازگاری زناشویی باتوجه به در نظر گرفتن تحمل پریشانی به‌عنوان متغیر میانجی از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد. در شاخص مجذور کای نسبی مقادیر نزدیک به ۵ و کمتر به‌عنوان ملاکی قراردادی برای برازندگی مدل به‌حساب

جدول ۹: شاخص‌های برازندگی الگوی پژوهش

GFI	IFI	PCFI	CFI	PNFI	RMSEA	GMIN/Df	معناداری	df	χ^2	شاخص‌های برازندگی
بیشتر از ۰/۹	بیشتر از ۰/۹	بیشتر از ۰/۵	بیشتر از ۰/۹	بیشتر از ۰/۵	کمتر از ۰/۰۸	کمتر از ۵	-	-	-	میزان قابل قبول
۰/۹۸۶	۰/۹۹۲	۰/۵۶۸	۰/۹۹۲	۰/۵۷۱	۰/۰۷۱	۴/۶	۰/۰۰۴	۲	۹/۲	مقدار حاصل در الگو
مناسب	مناسب	مناسب	مناسب	مناسب	مناسب	مناسب	-	-	-	وضعیت

می‌کند. ضریب تعیین متغیرهای ملاک سازگاری زناشویی و متغیر میانجی تحمل پریشانی به ترتیب برابر با ۰/۷۸ و ۰/۴۹ می‌باشد که نشان می‌دهد تمامی متغیرهای برونزا می‌توانند ۷۸ درصد از متغیر سازگاری زناشویی و ۴۹ درصد از تحمل پریشانی را پیش بینی کنند. این میزان در متغیر ملاک پژوهش، قوی است.

نتایج در جدول ۹ نشان داده است که شاخص‌های برازش مدل در حد قابل قبول به‌دست آمده است. به‌گونه‌ای که شاخص مجذور کای دو نسبی برابر با ۴/۶ و کمتر از ۵ و ریشه میانگین مربعات خطای تقریب کمتر از ۰/۰۷۱ حاصل شده است. شاخص R^2 میزان واریانس تبیین شده متغیرهای نهفته درونزا را نشان می‌دهد. Chin (1998) مقادیر R^2 ، ۰/۶، ۰/۳ و ۰/۲ را در معادلات ساختاری به ترتیب قوی، متوسط و ضعیف توصیف

شکل ۱: الگوی رابطه بین وضعیت زناشویی و شیوه های حل تعارض با سازگاری زناشویی با نقش میانجی تحمل پریشانی در زنان متأهل

پارامترهای مربوط به اثرات مستقیم در جدول ۱۰ و اثرات غیرمستقیم در جدول ۱۱ ارائه شده است.

جدول ۱۰: پارامترهای اثر مستقیم در مدل پژوهش

مسیر	ضرایب استاندارد	ضرایب غیراستاندارد	نسبت بحرانی	سطح معناداری (P)
سبک یکپارچگی <---> تحمل پریشانی	۰/۱۲۹	۰/۲۴۸	۱/۵۸	۰/۱۱۴
سبک مسلط <---> تحمل پریشانی	۰/۰۱۷	۰/۰۴۹	۰/۲۱۱	۰/۸۳۳
سبک ملزم شده <---> تحمل پریشانی	-۰/۱۶۵	-۰/۴۴۶	-۲/۰۶	۰/۰۳۹
سبک اجتناب کننده <---> تحمل پریشانی	-۰/۱۳۲	-۰/۲۹۸	-۱/۵۷	۰/۱۱۷
سبک مصالحه <---> تحمل پریشانی	۰/۲۸۱	۱/۰۲	۳/۵۷	۰/۰۰۱
وضعیت زناشویی <---> تحمل پریشانی	-۰/۲۶	-۰/۲۳۷	-۳/۳۸	۰/۰۰۱
سبک یکپارچگی <---> سازگاری زناشویی	۰/۴۲۳	۱/۹۴	۷/۸۸	۰/۰۰۱
سبک مسلط <---> سازگاری زناشویی	-۰/۰۸۷	-۰/۵۹۵	-۱/۶۷	۰/۰۹۸
سبک ملزم شده <---> سازگاری زناشویی	۰/۰۳	۰/۱۹۴	۰/۵۶۶	۰/۵۷۱
سبک اجتناب کننده <---> سازگاری زناشویی	-۰/۰۰۵	-۰/۰۲۵	-۰/۰۸۴	۰/۹۳۳
سبک مصالحه <---> سازگاری زناشویی	۰/۲۰۶	۱/۷۸	۳/۸۸	۰/۰۰۱
وضعیت زناشویی <---> سازگاری زناشویی	-۰/۲۲	-۰/۴۷۹	-۴/۲۷	۰/۰۰۱
تحمل پریشانی <---> سازگاری زناشویی	۰/۱۷	۰/۳۹۶	۳/۵۸	۰/۰۰۱

واسطه‌ای و اثر غیرمستقیم متغیر مستقل بر متغیر وابسته از طریق میانجی از روش بوت استرپ^{۱۲} در نرم‌افزار AMOS استفاده گردیده است. نتایج ضرایب مسیرهای غیرمستقیم در جدول ۴ ارائه شده است.

بر اساس نتایج به‌دست‌آمده در جدول ۳ بیشتر مسیرها در مدل معنی‌دار هستند ($P < ۰/۰۵$). تنها رابطه سبک یکپارچگی، مسلط و اجتناب‌کننده با تحمل پریشانی و سبک های مسلط، ملزم شده و اجتناب‌کننده با سازگاری زناشویی رابطه معنی‌داری نشان نداده‌اند ($P > ۰/۰۵$). برای تعیین معناداری هر یک از روابط

جدول ۱۱: نتایج ضرایب غیرمستقیم مدل پژوهش

سطح معناداری (P)	حد بالا	حد پایین	ضرایب غیراستاندارد	ضرایب استاندارد	مسیر
۰/۱۰۲	۰/۰۰۵	-۰/۰۷۷	۰/۰۹۸	۰/۰۲۱	سبک یکپارچگی <--- تحمل پریشانی <--- سازگاری زناشویی
۰/۷۶	۰/۰۳۲	-۰/۰۲۹	۰/۰۱۹	۰/۰۰۳	سبک مسلط <--- تحمل پریشانی <--- سازگاری زناشویی
۰/۰۳۱	۰/۰۰۳	-۰/۰۹۱	-۰/۱۷۷	-۰/۰۲۷	سبک ملزم شده <--- تحمل پریشانی <--- سازگاری زناشویی
۰/۰۹۹	۰/۰۰۳	-۰/۰۸۱	-۰/۱۱۸	-۰/۰۲۲	سبک اجتناب‌کننده <--- تحمل پریشانی <--- سازگاری زناشویی
۰/۰۰۴	۰/۰۹۷	۰/۰۱۶	۰/۴۰۴	۰/۰۴۷	سبک مصالحه <--- تحمل پریشانی <--- سازگاری زناشویی
۰/۰۱۷	-۰/۰۰۵	-۰/۱۱۳	-۰/۰۹۴	-۰/۰۴۳	وضعیت زناشویی <--- تحمل پریشانی <--- سازگاری زناشویی

بر اساس نتایج به‌دست‌آمده در جدول ۱۱، مسیر غیرمستقیم سبک های ملزم شده، مصالحه و وضعیت زناشویی با سازگاری زناشویی از طریق تحمل پریشانی در مدل معنی‌دار است ($P < ۰/۰۵$) اما مسیر غیرمستقیم سبک های یکپارچگی، مسلط و اجتناب‌کننده از طریق تحمل پریشانی معنی‌دار به دست نیامده است ($p > ۰/۰۵$).

بحث و نتیجه‌گیری

در این بخش، فرضیه‌های پژوهش و یافته‌های مربوط به آن مطرح می‌شوند و مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرند.

فرضیه اول تحقیق به این امر پرداخته که وضعیت زناشویی توان پیش‌بینی سازگاری زناشویی را دارد. نتایج به‌دست‌آمده از پژوهش نشان داد که ضریب مسیر بین وضعیت زناشویی و سازگاری در سطح ($P < ۰/۰۰۱$)، قرار دارد و از لحاظ آماری معنی‌دار است؛ لذا می‌توان گفت، فرضیه اول پژوهش تأیید شده است و وضعیت زناشویی با سازگاری زناشویی رابطه معنی‌داری دارد به‌گونه‌ای که با بهبود وضعیت زناشویی، سازگاری زناشویی نیز افزایش می‌یابد. نتایج تحقیق حاضر با یافته‌های محمدزاده شهیر (۱۳۹۸)، صادقی صومعه و همکاران (۱۳۹۶)، Saggino et al (2016) و Scorsolini-Comin & dos Santos (2012) همسو بوده است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که همان‌گونه که Dobrowolska et al (2020) عنوان نموده‌اند که کیفیت زندگی زناشویی تعیین‌کننده رضایت زناشویی است و به گفته Rust & Golombok (2020) کیفیت ارتباط زناشویی نشان‌دهنده سطح رضایت و کیفیت ارتباط زناشویی است، نتایج تحقیق حاضر نیز نشان داده است که میزانی که زوجین با یکدیگر ارتباط مثبت برقرار می‌کنند، به یکدیگر احترام می‌گذارند، به نیازهای متقابل پاسخ مناسب می‌دهند، با همدلی و درک متقابل با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند، علایق مشترکی دارند و نسبت به نیازهای یکدیگر حساسیت دارند، بین آنها تعهد و وفاداری وجود دارد و در انجام نقش‌های مختلف زناشویی با یکدیگر مشارکت می‌کنند به همان میزان نیز سازگاری زناشویی

بین آنها افزایش و بهبود می‌یابد. وضعیت زناشویی مطلوب جو صمیمانه ای را در فضای خانه ایجاد می‌کند، سطح عزت نفس زوجین را نیز افزایش می‌دهد و نیازهای مطلوب روانشناختی مانند توجه، تایید و پیوستگی را برآورده می‌سازد. نوع ارتباطی که زوجین با یکدیگر برقرار می‌کنند و ابراز عشق به شیوه مثبت و مستمر نقش تعیین‌کننده ای در افزایش رضایت و سازگاری زناشویی ایفا می‌کند. همان‌طور که صادقی صومعه و همکاران (۱۳۹۶) نیز اذعان داشته‌اند که احترام گذاشتن به همسر می‌تواند منجر به سازگاری زناشویی شود. سازگاری زناشویی فرایندی که در طی آن زوجین به حالت انفرادی و یا با همکاری یکدیگر الگوهای رفتاری خویش را برای دستیابی به بالاترین حد رضایت از روابطشان اصلاح می‌کنند و همراستا با این دیدگاه نتایج تحقیق حاضر نشان داد که وضعیت زناشویی زوجین که بیانگر توجه زوجین نسبت به نیازهای یکدیگر، تعهد، وفاداری، مشارکت، همدردی، ابراز محبت، اعتماد صمیمیت و همدلی است نقش تعیین‌کننده ای در سازگاری زناشویی زوجین دارد.

فرضیه دوم تحقیق به این امر پرداخته که شیوه‌های حل تعارض توان پیش‌بینی‌کنندگی سازگاری زناشویی را دارند. نتایج تحقیق نشان داد که از بین سبک‌های حل تعارض که شامل سبک یکپارچگی، سبک مصالحه، سبک مسلط، سبک ملزم شده و سبک اجتناب‌کننده بوده است، سبک‌های یکپارچگی و مصالحه با سازگاری ارتباط معنادار نشان داده‌اند ($P < ۰/۰۰۱$) و سبک‌های دیگر ارتباط معنادار نداشته‌اند ($P > ۰/۰۵$)؛ لذا می‌توان گفت، با افزایش سبک‌های مثبت حل تعارض شامل یکپارچگی و مصالحه به طور مستقیم سازگاری زناشویی زنان متأهل افزایش می‌یابد. نتایج تحقیق حاضر با یافته‌های محمدزاده شهیر (۱۳۹۸)، Ünal & Akgün (2020) که بین ابعاد سبک‌های حل تعارض با سازگاری زناشویی ارتباط معنادار به دست آوردند و با یافته آزادی فرد و امانی (۱۳۹۷) که بین سبک‌های حل تعارض با رضایت زناشویی ارتباط معنادار نشان داده‌اند، همسو است. در تبیین این یافته تحقیق می‌توان گفت که وجود تعارض و اختلاف بین زوجین، بر روابط زناشویی زوجین تأثیر منفی می‌گذارد و فاصله عاطفی و ذهنی بین آنها

فرد فرصتی را در اختیار طرف مقابل می‌گذارد که بدون درک متقابل و احساس مسئولیت وارد رابطه شوند. از سوی دیگر، در اغلب مواقع، در روابط زناشویی، استفاده از این سبک این احساس را ایجاد می‌کند که نمی‌تواند به شریک زندگی خود به‌عنوان فردی قاطع، مصمم، پشتیبان و موفق تکیه کند و استفاده از این سبک بر صمیمیت، رضایت و سازگاری زناشویی تاثیر منفی می‌گذارد. سبک اجتنابی نیز نشان‌دهنده توجه کم به خود و دیگران است که با کناره‌گیری، رد کردن، دورزدن موقعیت‌ها همراه است (Rahim, 2017) و باعث به تعویق انداختن مسائل و کنار کشیدن از مشکلات می‌شود. استفاده از این سبک نیز باعث ایجاد عدم اطمینان خاطر، سطح پائین اعتماد و نارضایتی از وضعیت موجود می‌شود، چون مسائل حل نمی‌شوند و فرد احساس می‌کند که همسر او با بی مسئولیتی و ضعف درونی با مسائل برخورد می‌کند. استفاده از این سبک حل تعارض نیز منجر به سرخوردگی و افت رضایت و صمیمیت زناشویی می‌شود و سازگاری زناشویی را کاهش می‌دهد.

فرضیه سوم تحقیق به پیش بینی سازگاری زناشویی از طریق تحمل پریشانی می‌پرداخت. نتایج نشان داد که تحمل پریشانی با سازگاری زناشویی رابطه معنی‌داری دارد ($P < 0.001$) به‌گونه‌ای که با افزایش تحمل پریشانی، سازگاری زناشویی نیز افزایش می‌یابد. نتایج تحقیق حاضر با یافته‌های (Mohammadipour et al و Mohsenpour et al (2023) (2022) که بین تحمل پریشانی و کیفیت زناشویی رابطه معنادار به دست آوردند و با یافته‌های وحدانی و همکاران (۱۳۹۹) که نشان داد که تحمل پریشانی پیش‌بینی‌کننده دلزدگی زناشویی در بین زوجین است، همسو بوده است. در تبیین این یافته همان‌طور که (Kunzler et al (2020) و Ilmen & Sürücü (2022) و Jordan (2023) عنوان نموده‌اند که تاب‌آوری زوجین نقش اساسی را برای تداوم سازگاری زناشویی ایفا می‌کند و افزایش ذوق، وضوح، احساس ارزشمندی، بهره‌وری و تمایل به ارتباط بیشتر می‌شود و همان‌گونه که (Martin et al (2019) نیز عنوان نموده‌اند تحمل پریشانی در مواقع بحران برای کاهش تنش بسیار موثر است، می‌توان گفت که تحمل پریشانی باعث می‌شود تا افراد در مواجهه با مسائل، بحران‌ها و موقعیت‌های ناکام‌کننده بتوانند بر خود مسلط شوند و با خلق مثبت و ثبات عاطفی جریان ارتباط را ادامه دهند. همان‌گونه که مطالعات (محمودپور و همکاران، ۱۳۹۸؛ اصغری و همکاران، ۱۳۹۷) نیز عنوان نموده‌اند که تحمل پریشانی با گرایش به طلاق در ارتباط است و زوجینی که در هنگام روبرویی با پریشانی هیجانی نمی‌توانند به‌خوبی هیجانات خود را در موقعیت‌های آسیب‌زای زندگی کنترل نموده و به حل مشکلات پردازند همین امر زمینه

ایجاد می‌کند. (Kunzler et al, 2020) و (Ilmen & Sürücü, 2022) عنوان نموده‌اند که تاب‌آوری سازگاری زناشویی را در بین زوجین افزایش داده و منجر به بهبود زندگی زناشویی می‌شود و وجود تعارض می‌تواند بر احساس تاب‌آوری زوجین در محیط زناشویی تاثیر منفی بگذارد. نتایج بیانگر این است که سبک‌های یکپارچگی و مصالحه باعث بهبود سازگاری زناشویی شده‌اند. همان‌طور که (Selman (1980 نیز معتقد است شیوه‌های حل تعارض مثبت مانند سازش و مذاکره با مهارت‌های ارتباطی افزایش‌یافته توسط بلوغ شناختی اجتماعی و درک بین‌فردی بالاتر همراه است. سبک یکپارچه مستلزم اهمیت‌دادن زیاد به نگرانی خود و دیگران می‌باشد (کرمی و همکاران، ۱۴۰۲) و در این سبک میزان همکاری و تشریک‌مساعی بین طرفین باعث می‌شود تا افراد بتوانند مسائل موجود بین یکدیگر را حل کنند و با کمترین تنش و درگیری و احساس نامطلوب و با پذیرش متقابل به حل مسئله پردازند؛ لذا استفاده از سبک تعارض یکپارچه باعث بهبود سازگاری زناشویی شده است. از سوی دیگر نتایج نشان داده که سبک مصالحه نیز توان پیش بینی سازگاری زناشویی را داشته است. همان‌گونه که (Rahim (2017) عنوان نموده است این شیوه شامل دادن و گرفتن یا به‌اشتراک‌گذاری است که به‌موجب آن هر دو طرف از چیزی صرف‌نظر می‌کنند تا یک تصمیم قابل‌قبول دوجانبه بگیرند. می‌توان گفت که در مصالحه هر دو طرف ارتباط برای تداوم ارتباط و داشتن احساس مطلوب نسبت به خود و دیگران تلاش می‌کنند و این امر می‌تواند به بهبود رابطه زوجین نیز کمک کند. (Spanier (1976 وجود همبستگی، توافق و ابراز و کنترل عواطف را از ابعاد سازگاری زناشویی برشمرده است و نتایج تحقیق حاضر نشان داده است که استفاده از سبک مصالحه منجر به ایجاد توافق و بهبود عواطف مثبت در روابط زوجین می‌شود و سازگاری زناشویی را بهبود می‌بخشد. از سوی دیگر، نتایج نشان داده است که سبک‌های مسلط، ملزم شده و اجتنابی توان پیش بینی سازگاری زناشویی را نداشته‌اند. سبک مسلط نشان‌دهنده توجه زیاد به خود و کم توجهی به دیگران است و فرد مسلط می‌خواهد به هر قیمتی برنده شود (Rahim, 2017) و احترام و نیازهای دیگران برای او ارزش چندنی ندارد. این سبک نشان‌دهنده مشارکت پائین و ترجیح بیش از حد خود است و قاعدتاً استفاده از چنین سبکی نمی‌تواند منجر به رضایت و سازگاری شود. همچنین شیوه ملزم شده یا متعهد شده نشان‌دهنده نگرانی کم برای خود و نگرانی زیاد برای دیگران است. این نیز به‌عنوان سازگارشدن شناخته می‌شود و در چنین سبکی از حق خود به نفع دیگران می‌گذرد و لذا فرد احساس ناتوانی، گناه، ناکارآمدی و عزت نفس پائین دارد. بدین ترتیب

به اشتراک‌گذاری است که به موجب آن هر دو طرف از چیزی صرف‌نظر می‌کنند تا یک تصمیم قابل‌قبول دوجانبه بگیرند. ممکن است به معنای تقسیم تفاوت، تبادل امتیاز، یا جستجوی موقعیتی سریع و متوسط باشد. کرمی و همکاران (۱۴۰۲) بیان می‌دارند، در واقع مصالحه جویی موضعی میانه است که مستلزم هم‌ارز وجود و هم‌مشارکت است؛ اما به نسبت شیوه یکپارچگی از شدت کمتری برخوردار است. با این حال به نظر می‌رسد، مصالحه در موقعیت تعارضات می‌تواند راه حلی برای کاهش پریشانی‌ها و افزایش تحمل پریشانی در شرایط مختلف باشد، چرا که به فرد کمک می‌کند تا احساس برنده شدن در بخشی هر چند کوچک از موقعیت داشته باشد و در تصمیم‌گیری منفعل نیست. در واقع بده‌بستان‌هایی که در این شیوه اتفاق می‌افتد می‌تواند توان چانه‌زنی را افزایش دهد و فرد را قانع کند که در مورد حق خود صحبت کرده و آن را طلب کرده و به هر طریقی به بخشی یا همه‌ی آن رسیده است. این سطح از کنش‌گری می‌تواند تحمل عدم اطمینان، ابهام، ناامیدی، احساسات منفی و ناراحتی فیزیکی و به طور کلی تحمل پریشانی را افزایش دهد. (Bertoni et al (2020) اشاره می‌کنند برخی از این شیوه‌های حل تعارض ممکن است بهینه در نظر گرفته شوند؛ زیرا عملکرد مثبت را تسهیل می‌کنند و به ایجاد ثبات رابطه کمک می‌کنند درحالی‌که شیوه‌های مخرب حل تعارض، مانند استفاده از اجتناب رضایت کم از رابطه و بهزیستی ضعیف را در زوجین پیش‌بینی می‌کند. افراد بر اساس میزان حمایتی که از طرف مقابل دریافت می‌کنند، استرس ادراک شده، خلق و خوی فرد در لحظه‌ی تعارض، تجارب پیشین و مسائل جسمی خود می‌تواند توان مقابله‌ای متفاوتی را در خود ببینند و از سبک‌های تعارضی متفاوتی استفاده کنند. ولی مسأله‌ی مهم افزایش تحمل پریشانی است که می‌تواند نقش عمده‌ای در سلامت جسمانی و روانی افراد داشته باشد.

فرضیه پنجم تحقیق بدین ترتیب بود که تحمل پریشانی بر اساس وضعیت زناشویی قابل‌پیش‌بینی است. نتایج تحقیق نشان داد که ضریب مسیر بین وضعیت زناشویی با تحمل پریشانی در سطح ($P < 0/001$)، قرار دارد و از لحاظ آماری معنی‌دار است؛ لذا می‌توان گفت فرضیه پنجم پژوهش تأیید شده است و با بهبود وضعیت زناشویی، تحمل پریشانی نیز در زنان متأهل افزایش می‌یابد. نتایج این پژوهش با (Doorley et al (2019) که میزان تحمل پریشانی با رضایت زناشویی مرتبط است، همسو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت، میزان کیفیت ارتباط زناشویی و رضایت زناشویی بیانگر وضعیت زناشویی است (Rust & Golombok, 2020). کیفیت زناشویی در ابعاد مختلفی از جمله جنبه‌های مثبت و منفی ازدواج، نگرش‌ها،

را برای شکست آنها در روابط زناشویی‌شان فراهم می‌کند. تحمل پریشانی احساس اعتماد بین زوجین را بهبود بخشیده، احساس مثبت در فضای رابطه زناشویی را افزایش داده و توانایی حل مسئله را بهبود می‌بخشد. نتایج تحقیق نیز همسو با دیدگاه و یافته‌های قبلی بر این نکته صحت گذاشته که تحمل پریشانی با سازگاری زناشویی رابطه داشته و باعث بهبود آن می‌شود.

فرضیه چهارم تحقیق به این امر می‌پرداخت که تحمل پریشانی بر اساس شیوه‌های حل تعارض قابل‌پیش‌بینی است. بر اساس نتایج به‌دست‌آمده ضریب مسیر بین سبک ملزم شده و سبک مصالحه با تحمل پریشانی از لحاظ آماری معنادار است ($P < 0/001$) و سبک‌های یکپارچگی، مسلط و اجتناب‌کننده با تحمل پریشانی ارتباط معنادار نشان نداده اند ($P > 0/05$)؛ لذا نتایج نشان داده است که با افزایش سبک مصالحه و کاهش سبک ملزم شده، به طور مستقیم تحمل پریشانی در زنان متأهل افزایش می‌یابد. این یافته با پژوهش هاشمی و رشیدی (۱۴۰۰) که ارتباط بین تحمل پریشانی و سبک‌های حل تعارض را نشان می‌دهد، همسو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که سبک‌های حل تعارض به‌عنوان انگیزه‌ای است که در تعارض بین میل به تحقق اهداف خود، در مقابل میل به ملاقات با روابط بین‌فردی یا نگرانی برای مردم است. دو سبک حل تعارضی که در این پژوهش با کاهش پریشانی و افزایش توان تحمل پریشانی مرتبط است، سبک ملزم‌کننده و مصالحه است. (Rahim (1983 بیان می‌دارد که سبک ملزم‌کننده یا متعهد شده به‌عنوان سازگار شدن شناخته می‌شود که به معنای نگرانی کم برای خود و نگرانی زیاد برای دیگران است. از آن جهت که تعارضات در ازدواج پیامدهای مختلف شخصی، خانوادگی، جسمی و روانی به همراه دارد و می‌تواند افسردگی، اضطراب، اختلالات مختلف را ایجاد کند (Tasew et al, 2021) و نتایج تحقیق نشان داده است که کاهش سبک ملزم‌کننده منجر به تجربه احساس مثبت و کاهش پریشانی می‌شود. این سبک حل تعارض، ناسازگارانه است و برای رابطه مخرب می‌باشد و با پیامدهای منفی بین‌فردی و شخصی مانند تشدید تعارض و خشونت در حین درگیری همراه است. دلیل رابطه‌ی معکوس در استفاده از این سبک حل تعارض و تحمل پریشانی می‌تواند به عنصر ایثار بیش از اندازه برگردد که به شکل سخاوت فداکارانه، خیرانه، یا اطاعت از دستور طرف مقابل خود را نشان می‌دهد. بدین ترتیب نتایج تحقیق موید این مطلب است که کاهش استفاده از این سبک حل تعارض باعث بهبود تحمل پریشانی می‌شود. سبک دوم، سبک مصالحه‌ای است که شیوه‌ای سازش‌کارانه به نظر می‌رسد. (Rahim (2017) که بیان‌کننده‌ی توجه متوسط به خود و دیگران است که شامل دادن و گرفتن یا

Scorsolini-Comin & Saggino et al (2016)، (۱۳۹۶) و dos Santos (2012) همسو بوده است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که همان‌طور که نتایج تحقیق نشان داد، وضعیت زناشویی پیش‌بینی‌کننده مناسبی برای تحمل پریشانی بوده و رابطه معناداری بین آنها وجود دارد و از سوی دیگر بین تحمل پریشانی و سازگاری زناشویی نیز رابطه معنادار وجود داشته است. بدین ترتیب، می‌توان نتیجه گرفت که تحمل پریشانی به‌عنوان یک متغیر میانجی بر رابطه بین وضعیت زناشویی و سازگاری زناشویی تأثیر مطلوبی می‌گذارد. بهبود کیفیت زناشویی با افزایش تحمل پریشانی در فرد ظرفیت فرد در تجربه و تحمل حالات روانی منفی را افزایش می‌دهد، تعاملات مثبت بین همسران را افزایش می‌دهد، توان تحمل پریشانی در مواجهه با رفتارهای پرخطر یا خطرناک را افزایش می‌دهد، فضای ارتباطی بین زوجین را تلطیف می‌کند و باعث می‌شود تا زوجین احساس مطلوبی از رابطه با یکدیگر داشته باشند. از سوی دیگر، تحمل پریشانی احساس اعتماد بین زوجین را بهبود بخشیده، احساس مثبت در فضای رابطه زناشویی را افزایش داده و توانایی حل مسئله را بهبود می‌بخشد. نتایج تحقیق نیز همسو با دیدگاه و یافته‌های قبلی بر این نکته صحت گذاشته که تحمل پریشانی با سازگاری زناشویی رابطه داشته و باعث بهبود آن می‌شود. وجود تحمل پریشانی باعث می‌شود تا زوجین بتوانند در برخورد با بحران‌ها و مسائل زندگی، آرامش خود را در رابطه حفظ کرده و بتوانند با تسلط بر خود به حل مسئله بپردازند و اجازه ندهند که شرایط دشوار بر تصمیمات و رابطه آنها تأثیر منفی بگذارند. تحمل پریشانی به افراد کمک می‌کند تا درک متقابل در جریان رابطه حفظ شده و افراد بتوانند با وجود تحمل ناکامی‌ها، سختی‌ها و مصائب زندگی اجازه ندهند آنها بر زندگی زناشویی‌شان تأثیر منفی گذاشته و صمیمیت و رضایت آنها را تحت تأثیر قرار دهد. تحمل پریشانی باعث می‌شود تاب‌آوری افراد افزایش یافته و طبق یافته (Kunzler et al, 2020)، Ilmen (2022) و Sürücü & Jordan (2023) که عنوان نموده‌اند که تاب‌آوری زوجین نقش اساسی را برای تداوم سازگاری زناشویی ایفا می‌کند و افزایش ذوق، وضوح، احساس ارزشمندی، بهره‌وری و تمایل به ارتباط بیشتر می‌شود و همان‌گونه که (Martin et al, 2019) نیز عنوان نموده‌اند تحمل پریشانی در مواقع بحران برای کاهش تنش بسیار مؤثر است، می‌توان گفت که تحمل پریشانی باعث می‌شود تا افراد در مواجهه با مسائل، بحران‌ها و موقعیت‌های ناکام کننده بتوانند بر خود مسلط شوند و با خلق مثبت و ثبات عاطفی جریان ارتباط را ادامه دهند و بتوانند صمیمیت، همدلی و احترام را به طور مداوم در زندگی زناشویی خود تداوم بخشند.

رفتارها و الگوهای تعاملی تعریف می‌شود (Zhang et al, 2020). Dobrowolska et al (2020)، معتقدند یکی از قوی‌ترین پیش‌بینی‌کننده‌ها در مورد اینکه آیا شرکا در رابطه‌شان باقی می‌مانند یا خیر، رضایت و کیفیت زناشویی گزارش شده توسط آنهاست. بدین سبب وجود وضعیت زناشویی مثبت از آن جهت که با رضایت بیشتر و الگوهای مثبت ارتباطی همراه است می‌تواند با افزایش تحمل پریشانی ارتباط داشته باشد. بهبود کیفیت زناشویی با افزایش تحمل پریشانی در فرد می‌تواند ظرفیت فرد در تجربه و تحمل حالات روانی منفی را افزایش دهد، تعاملات مثبت بین همسران را بیشتر کند و توان تحمل پریشانی در مواجهه با رفتارهای پرخطر یا خطرناک را افزایش دهد. بر اساس نتایج تحقیق بهبود رضایت و صمیمیت زناشویی، داشتن درک متقابل و احترام در روابط زناشویی، داشتن روابط رضایت بخش به بهبود وضعیت روانشناختی و تحمل پریشانی و ناکامی کمک می‌کند. وجود آسیب و تنش در زندگی مشترک غیر قابل انکار است و هر زوجی در شرایط مختلف، تجاربی از تنش، تعارض و استرس را دارد، افزایش کیفیت رابطه‌ی زوجین می‌تواند با بهبود توان تحمل پریشانی زوجین را در افزایش احتمال ماندن در رابطه و کاهش احتمال طلاق، بهبود کیفیت زندگی مشترک، ارتقا افکار، احساسات و رفتارهای مثبت در رابطه یاری دهد. بهبود کیفیت زندگی زناشویی منجر به ارتقا ویژگی‌ها و تعاملات مثبت در ارتباط زوجین مانند افزایش صمیمیت و همدلی (Tavakol et al, 2017)، حمایت اجتماعی و اقتصادی (Rashidi Fakari et al, 2022)، بهبود وضعیت ارتباط (نیلفروشان و همکاران، ۱۴۰۱) و عشق ورزی، افزایش میل برای کسب تجربه‌های مشترک (Shahvali et al, 2023)، افزایش اعتماد و احترام (Wang et al, 2017)، می‌شود که همگی می‌توانند به‌عنوان سرمایه‌ی روانشناختی، یاری‌گر فرد برای تحمل پریشانی در بروز ابهام‌ها، ناامیدی‌ها یا احساسات منفی و ناراحتی فیزیکی باشد. فرضیه ششم تحقیق به این می‌پردازد که تحمل پریشانی در رابطه بین وضعیت زناشویی با سازگاری زناشویی نقش میانجی دارد. نتایج نشان داده است که ضریب غیرمستقیم رابطه وضعیت زناشویی با سازگاری زناشویی با میانجی‌گری تحمل پریشانی از لحاظ آماری معنی‌دار است ($p < 0.05$)؛ لذا می‌توان گفت تحمل پریشانی میانجی رابطه وضعیت زناشویی با سازگاری زناشویی است به‌گونه‌ای که با بهبود وضعیت زناشویی هم به طور مستقیم سازگاری زناشویی در زنان متأهل افزایش می‌یابد و هم به طور غیرمستقیم تحمل پریشانی در آنها افزایش یافته و در نتیجه سازگاری زناشویی بیشتر می‌شود. نتایج تحقیق حاضر با یافته‌های محمدزاده شهپر (۱۳۹۸)، صادقی صومعه و همکاران

فرضیه هفتم بدین ترتیب بود که تحمل پریشانی در رابطه بین شیوه‌های حل تعارض با سازگاری زناشویی نقش میانجی دارد. نتایج نشان داد که ضریب غیرمستقیم رابطه سبک حل تعارض ملزم شده و سبک مصالحه با سازگاری زناشویی با میانجی‌گری تحمل پریشانی از لحاظ آماری معنی‌دار است ($p < 0/05$ و $0/01 < p$). نتایج نشان داد که تحمل پریشانی میانجی رابطه سبک حل تعارض ملزم شده با سازگاری زناشویی است به‌گونه‌ای که با کاهش سبک حل تعارض ملزم شده، تحمل پریشانی در زنان متأهل افزایش یافته و در نتیجه سازگاری زناشویی بیشتر می‌شود. تحمل پریشانی میانجی رابطه سبک حل تعارض مصالحه با سازگاری زناشویی است به‌گونه‌ای که با افزایش سبک حل تعارض مصالحه هم به طور مستقیم سازگاری زناشویی در زنان متأهل افزایش می‌یابد و هم به طور غیرمستقیم تحمل پریشانی در آن‌ها افزایش یافته و در نتیجه سازگاری زناشویی بیشتر می‌شود. رابطه بین سبک‌های یکپارچگی، مسلط و اجتناب‌کننده مسلط با سازگاری زناشویی با میانجی‌گری تحمل پریشانی معنی‌دار نبوده است ($p > 0/05$). در تبیین یافته‌های تحقیق باید به نتایج توجه نمود که از بین سبک‌های حل تعارض سبک‌های یکپارچگی و مصالحه پیش‌بینی‌کننده مناسبی برای سازگاری زناشویی بوده‌اند و از سوی دیگر، سبک‌های ملزم شده به‌صورت معکوس و مصالحه به‌صورت مثبت پیش‌بینی‌کننده تحمل پریشانی بوده‌اند. بنابراین می‌توان گفت که از آنجایی که تحمل پریشانی با هر دو متغیر سبک‌های حل تعارض و سازگاری زناشویی رابطه معنادار داشته پس این که بتواند در رابطه بین حل تعارض و سازگاری زناشویی نقش میانجی داشته باشد، قابل انتظار است. نتایج نشان داد که با کاهش سبک ملزم شده و افزایش سبک مصالحه، همان‌گونه که در رابطه بین دو متغیر نیز وجود داشته، تحمل پریشانی باعث می‌شود تا افراد سازگاری زناشویی بیشتری را تجربه کنند. همان‌گونه که قبلاً نیز بیان شد سبک ملزم شده یا متعهد شده به‌عنوان سازگار شدن شناخته می‌شود که به معنای نگرانی کم برای خود و نگرانی زیاد برای دیگران است. از آن جهت که تعارضات در ازدواج پیامدهای مختلف شخصی، خانوادگی، جسمی و روانی به همراه دارد و می‌تواند افسردگی، اضطراب، اختلالات مختلف را ایجاد کند (Tasew et al, 2021) و نتایج تحقیق نشان داده است که کاهش سبک ملزم شده منجر به تجربه احساس مثبت و کاهش پریشانی می‌شود. این سبک حل تعارض، ناسازگارانه است و برای رابطه مخرب می‌باشد و با پیامدهای منفی بین‌فردی و شخصی مانند تشدید تعارض و خشونت در حین درگیری همراه است. همچنین سبک مصالحه ای است که شیوه ای سازش کارانه به نظر می‌رسد

بیان‌کننده‌ی توجه متوسط به خود و دیگران است که شامل دادن و گرفتن یا به‌اشتراک‌گذاری است که به‌موجب آن هر دو طرف از چیزی صرف‌نظر می‌کنند تا یک تصمیم قابل‌قبول دوجانبه بگیرند و همان‌گونه که کرمی و همکاران (۱۴۰۲) بیان می‌دارند، در واقع مصالحه جویی موضعی میانه است که مستلزم هم ابراز وجود و هم مشارکت است؛ اما به نسبت شیوه یکپارچگی از شدت کمتری برخوردار است. نتایج تحقیق بیانگر این است که استفاده از روش‌هایی همچون مصالحه و یکپارچه که در فرضیه قبلی تأثیر آنها بر تحمل پریشانی نشان داده شد و عدم استفاده از سبک ملزم شده باعث می‌شود تا افراد در هنگام مواجهه با مسائل مختلف و حل مسئله بتوانند بر خود مسلط شده و احساس مطلوبی نسبت به خود و طرف مقابل داشته باشند و از بروز آشفتگی و بی‌ثباتی عاطفی جلوگیری کنند. این امر به نوبه خود باعث می‌شود تا افراد بتوانند تأثیر مطلوبی بر یکدیگر گذاشته و صمیمیت، رضایتمندی و سازگاری مناسبی را در روابط زناشویی خود تجربه کنند. استفاده از سبک‌های حل تعارض سازگارانه در کنار تاب‌آوری و تحمل پریشانی و ناکامی می‌تواند به‌عنوان روش‌های مناسبی برای تجربه روابط مطلوب، رضایت بخش و لذت بخش در زندگی زناشویی توصیه شوند.

از آنجایی که انجام هر تحقیقی با محدودیت‌هایی مواجه است، این پژوهش نیز با محدودیت‌هایی مواجه بوده است که عبارت‌اند از ۱. این تحقیق فقط بر روی زوجین شهر شاهین‌شهر انجام شده است، لذا در تعمیم نتایج باید احتیاط صورت پذیرد ۲. این تحقیق بر روی زنان متأهل انجام گردیده و تعمیم یافته به زنان مجرد و یا مطلقه و مردان با احتیاط عمل شود ۳. این پژوهش به‌صورت مقطعی انجام شده است. به این دلیل، نتیجه‌گیری درباره علیت را دشوار می‌سازد ۳. کم بودن حجم نمونه: در صورتی که به حجم نمونه بزرگتری دسترسی بود، احتمال داشت نتایج دقیق‌تری بدست آید ۴. تعداد پرسش‌های پرسشنامه‌ها به طولانی شدن زمان اجرای آن انجامید که بر مقدار دقت پاسخ‌های شرکت‌کنندگان بی‌تأثیر نبوده است. بر اساس نتایج تحقیق، می‌توان پیشنهاد نمود که آموزش همدلی، مهارت‌های ارتباطی و بیان احساسات به زوجین و اجرای برنامه‌های غنی‌سازی روابط زناشویی راهکار مناسبی است تا روابط زوجین و وضعیت زناشویی آنها بهبود یابد تا از این طریق رضایتمندی و سازگاری زناشویی آنها نیز بهبود یابد. می‌توان پیشنهاد نمود که آموزش سبک‌های حل تعارض به‌عنوان یکی از مهارت‌های مهم زندگی به زوجین می‌تواند به آنها کمک کند تا تأثیر سبک‌های مختلف حل تعارض را بیاموزند و شیوه‌های به‌کارگیری آنها برای بهبود رضایت و سازگاری زناشویی را فراگیرند. همچنین می‌توان پیشنهاد نمود که

4. Data	۴. داده
5. Boot	۵. بوت
6. Parsimonious Normed Fit Index	۶. شاخص برازش نرم پارسیمونس
7. Comparative Fit Index	۷. شاخص برازش مقایسه-ای
8. Parsimonious Comparative Fit Index	۸. شاخص برازش مقایسه-ای پارسیمونس
9. Incremental fit index	۹. شاخص برازش افزایشی
10. Goodness of Fit Index	۱۰. شاخص نیکویی برازش
11. Root Mean Square Error of Approximation	۱۱. ریشه میانگین مربعات خطای تقریب
12. Bootstrap	۱۲. بوت استرپ

منابع فارسی

آزادی فرد ص، امانی ر. (۱۳۹۹). رابطه‌ی باورهای ارتباطی و سبک‌های حل تعارض با رضایت زناشویی. روانشناسی بالینی و شخصیت، ۱۴(۲)، ۳۹-۴۷. <https://doi.org/10.22070/14.2.39>

اصغری ف، عیسی‌پور هفت‌خوانی خ، قاسمی جوینه ر. (۱۳۹۷). اثربخشی آموزش تنظیم هیجان بر فرسودگی زناشویی و طلاق عاطفی زنان متقاضی طلاق. فصلنامه مددکاری اجتماعی. ۷(۱)، ۱۴-۲۱.

افضلی ن، باباخانی ن. (۱۳۹۸). تمایز یافتگی خود، سخت‌رویی، سبک‌های حل تعارض و سازگاری زناشویی، هفتمین کنگره انجمن روانشناسی ایران، تهران.

باباخانی و. (۱۳۹۹). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) بر تحمل پریشانی و خودکنترلی زنان خیانت‌دیده.

دوفصلنامه روانشناسی خانواده، ۷(۱)، ۱۲۱-۱۳۲. <https://doi.org/10.52547/ijfp.7.1.121>

بشارت، م ع. (۱۳۸۰). بررسی مقدماتی ویژگی‌های روان سنجی پرسشنامه وضعیت زناشویی گلوبیک - راست. گزارش پژوهشی، دانشگاه تهران.

حقیقی ح، زارعی ا، قادری ف. (۱۳۹۱). بررسی ساختار عاملی و ویژگی‌های روان‌سنجی پرسش‌نامه سبک‌های حل تعارض رحیم (ROCI-II) در بین زوجین ایرانی، مشاوره و روان‌درمانی خانواده، ۳(۱)، ۵۳۴-۵۶۱.

صادقی صومعه ر، فلاح‌زاده ه، شیرازی ن. (۱۳۹۶). نقش احترام متقابل و راهبردهای مقابله با استرس در سازگاری زناشویی زنان، ششمین کنگره انجمن روانشناسی ایران، تهران.

طاهری ز، محوی شیرازی م. (۱۳۹۸). رابطه انتظار از ازدواج و تحمل پریشانی با سازگاری زناشویی زنان. پژوهش‌نامه زنان، ۱۰(۲۷)، ۱۱۶-۱۱۹. <https://doi.org/10.30465/ws.2019.403199>

ظهوری ع، بساک نژاد س، عباس پور ذ ا. (۱۳۹۹). اثربخشی زوج درمانی مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی برسبک‌های حل تعارض،

آموزش تاب‌آوری، مدیریت استرس و تنظیم هیجانات با تأکید بر نقشی که این مهارت‌ها می‌توانند بر روابط زناشویی داشته باشند، می‌تواند به بهبود روابط زناشویی کمک کند. بر اساس نتایج کلی تحقیق، ارائه آموزش‌های مرتبط با غنی‌سازی زندگی زناشویی، آموزش صمیمیت زناشویی و آموزش مهارت‌های زناشویی می‌تواند به بهبود روابط زناشویی و کاهش آسیب‌های ناشی از مسائل زندگی زناشویی کمک کند. همچنین می‌توان پیشنهاد نمود که توسعه مشاوره زناشویی و آموزش خانواده و فرهنگ‌سازی برای استفاده از این‌گونه خدمات می‌تواند به بهبود روابط زناشویی کمک کند. باتوجه‌به تأثیر تحمل پریشانی به‌عنوان متغیر میانجی بر رابطه بین وضعیت زناشویی و سبک‌های حل تعارض با سازگاری زناشویی پیشنهاد می‌شود تا متغیرهای دیگری به‌عنوان نقش میانجی در رابطه بین این متغیرها در نظر گرفته شود و نتایج آنها با نتایج تحقیق حاضر مقایسه شود. پیشنهاد می‌شود تا متغیرهای مستقل دیگری از جمله متغیرهای میانجی و وابسته در نظر گرفته و ارزیابی شوند. پیشنهاد می‌شود که تحقیق به‌صورت مقایسه‌ای بین زنان متأهل، مجرد و مطلقه و یا مقایسه با مردان انجام شود.

موازین اخلاقی

در این مطالعه اصول اخلاق در پژوهش شامل اخذ رضایت آگاهانه از شرکت‌کنندگان و حفظ اطلاعات محرمانه آنها رعایت گردیده است.

تشکر و قدردانی

پژوهشگران مراتب قدردانی و تشکر خود را از کلیه شرکت‌کنندگان این پژوهش که با استقبال و بردباری، در روند استخراج نتایج همکاری نمودند، اعلام می‌دارند.

تعارض منافع

نویسندگان این مطالعه هیچ گونه تعارض منافی در انجام و نگارش آن ندارند.

واژه نامه

۱. پرسشنامه افکار خودکار مثبت اینگرام و ویسنیکی
1. Automatic Thoughts Questionnaire—Positive Ingram & Wisnicki
۲. ضریب کشیدگی استاندارد شده مردیا
2. Mardia standardized kurtosis coefficient
۳. همبستگی بین خطاهای کوواریانس
3. drawing a correlation between the errors

- emotion regulation training on marital exhaustion and emotional divorce of women seeking divorce. *Social Work Quarterly*. 7 (1), 21-14. [Persian]
- Azadi Fard, S., Amani, R. (2020). The relationship between communication beliefs and conflict resolution styles with marital satisfaction. *Clinical Psychology and Personality*, 14(2), 39-47. <https://doi.org/10.22070/14.2.39>. [Persian]
- Babakhani, V. (1399). The effectiveness of acceptance and commitment therapy (ACT) on distress tolerance and self-control of betrayed women. *Journal of Family Psychology*, 7(1), 121-132. <https://doi.org/10.52547/ijfp.7.1.121> [Persian]
- Bertoni, A., Iafate, R., Donato, S., Rapelli, G. (2020). Marital Adjustment. In: Maggino, F. (eds) *Encyclopedia of Quality of Life and Well-Being Research*. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-69909-7_1727-2
- Blakey, S.M., Lanier, M.K. (2022). Distress tolerance. In E. A. Storch, J. S. Abramowitz, & D. McKay (Eds.) , *Complexities in obsessive-compulsive and related disorders: Advances in conceptualization and treatment* (pp. 407–423). Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/med-psych/9780190052775.003.0022>
- Carpenter, J.K., Sanford, J., Hofmann, S. G. (2019). The Effect of a Brief Mindfulness Training on Distress Tolerance and Stress Reactivity. *Behavior Therapy*. 50(3), 630-645. <https://doi.org/10.1016/j.beth.2018.10.003>
- Delatorre, M. Z., Wagner, A. (2018). Marital Conflict Management of Married Men and Women. *Psico-USF*, 23(2), 229–240. <https://doi.org/10.1590/1413-82712018230204>
- Dobrowolska, M., Groyecka-Bernard, A., Sorokowski, P., Randall, A. K., Hilpert, P., Ahmadi, K., BettacheK. (2020). Global Perspective on Marital Satisfaction. رضایت زناشویی و کیفیت زندگی زوجین دارای سابقه پیمان شکنی. *دوفصلنامه روانشناسی خانواده*، ۷(۲)، ۱-۱۶ .
- فروزتی آ. (۲۰۰۶). زوج پرتعارض رفتار درمانی دیالکتیکی برای رسیدن به آرامش، صمیمیت در روابط زناشویی. ترجمه م غیائی و م پور صالحی (۱۴۰۱)، تهران، انتشارات ارجمند.
- کرمانی مامازندی ز اکبری بلوطینگان ا، محمدی فر م ع. (۱۳۹۸). آزمون مدلی برای تبیین شادکامی بر اساس سازگاری زناشویی و رضایت از زندگی: نقش واسطه‌ای بخشش. *دوفصلنامه روانشناسی خانواده*، ۶(۲)، ۲۹-۴۲ .
- کریمی ج، زکی بی ع، صیدی م س. (۱۴۰۲). سنجش و ارزیابی خانواده: از نظریه تا عمل، تهران، آزمون یار پویا.
- محمد زاده شهیر ن. (۱۳۹۸). نقش همدلی، قردانی و سبک‌های حل تعارض در پیش‌بینی سازگاری زوجین، دانشگاه پیام نور استان اردبیل، مرکز پیام‌نور اردبیل.
- محمودپور ع، شیرینی ط، فرحبخش ک، ذوالفقاری ش. (۱۳۹۹). پیش‌بینی گرایش به طلاق بر اساس دلزدگی زناشویی و تحمل پریشانی با میانجیگری احساس تنهایی در زنان متقاضی طلاق. *فرهنگ مشاوره و روان درمانی*، ۱۱(۴۲)، ۱۴۱-۱۲۱. <https://doi.org/10.22054/qccpc.2020.43452.2164>
- نیلفروشان پ، عابدی م ر، احمدی س ا. (۱۴۰۱). آسیب‌شناسی خانواده طبقه‌بندی و سنجش، اصفهان، انتشارات دانشگاه اصفهان.
- هاشمی س، رشیدی م. (۱۴۰۰). پیش‌بینی دل‌زدگی زناشویی بر اساس اضطراب کرونا ویروس با نقش واسطه‌ای سبک‌های حل تعارض و تحمل پریشانی. *پرستار و پزشک در رزم*، ۹(۳۳)، ۲۷-۱۸.
- وحدانی م، خضری مجتبی؛ محمودپور ع، فرحبخش ک. (۱۳۹۹). پیش‌بینی دل‌زدگی زناشویی بر اساس ابرازگری هیجانی، تحمل پریشانی و الگوهای ارتباطی. *رویش‌روان شناسی*. ۹(۱۰)، ۴۷-۵۸.

فهرست منابع

- Afzali, N., Babakhani, N. (2019). Self-differentiation, hardiness, conflict resolution styles and marital adjustment, the 7th Congress of the Iranian Psychological Association, Tehran. [Persian]
- Alipour, Z., Kazemi, A., Kheirabadi, G., Eslami, A.A. (2020). Marital communication skills training to promote marital satisfaction and psychological health during pregnancy: a couple focused approach. *Reprod Health* 17, 23. <https://doi.org/10.1186/s12978-020-0877-4>
- Asghari, F., Issapour Haftkhani, K.h., Ghasemi Jobneh, R. (2017). The effectiveness of

- Satisfaction through Marital Adjustment. *The American Journal of Family Therapy*, 48(3), 235-249. <https://doi.org/10.1080/01926187.2020.1732248>
- Jiménez-Picón, N., Romero-Martín, M., Ramirez-Baena, L., Palomo-Lara, J. C., Gómez-Salgado, J. (2021). Systematic Review of the Relationship between Couple Dyadic Adjustment and Family Health. *Children*, 8(6), 491. <https://doi.org/10.3390/children8060491>
- Jordan, J.V. (2023). Relational Resilience in Girls. In: Goldstein, S., Brooks, R.B. (eds) *Handbook of Resilience in Children*. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-14728-9_4
- Karmi, J., Zakiyi, A., Saidi, M.S. (2023). Measuring and evaluating the family: from theory to practice, Tehran, Azmounyar Poya. [Persian]
- Kendrick, H. M., Drentea, P. (2016). Marital Adjustment. *Encyclopedia of Family Studies*. <https://doi.org/10.1002/9781119085621.wbefs071>
- Kermani Mamazandi Z. Akbari Belutbangan A., Mohammadifar MA. 1398 Testing a model to explain happiness based on marital compatibility and life satisfaction: the mediating role of forgiveness. *Bi-Quarterly Journal of Family Psychology*, 6(2), 29-42. [Persian]
- Kunzler, A. M., Helmreich, I., König, J., Chmitorz, A., Wessa, M., Binder, H., Lieb, K. (2020). Psychological interventions to foster resilience in healthcare students. *The Cochrane database of systematic reviews*, 7(7), CD013684. <https://doi.org/10.1002/14651858.CD013684>
- Lavner, J. A., Williamson, H. C., Karney, B. R., Bradbury, T. N. (2020). Premarital parenthood and newlyweds' marital trajectories. *Journal of Family Psychology*, Sustainability, 12(21), 8817. <https://doi.org/10.3390/su12218817>
- Doorley, J. D., Kashdan, T. B., Alexander, L. A., Blalock, D.V., McKnight, P. E. (2019). Distress tolerance in romantic relationships: A daily diary exploration with methodological considerations. *Motivation and Emotion*, 43(3), 505–516. <https://doi.org/10.1007/s11031-019-09751-3>
- Frozezi A. 2006. Dialectical behavioral therapy for conflicted couples to achieve peace, intimacy in marital relationships. Translated by M. Ghayashi and Mopour Salehi (1401), Tehran, Arjmand Publications. [Persian]
- Gatien, C., Too, A., Cormier, S. (2021). Dimensions of relationship adjustment as correlates of depressive and anxiety symptoms among individuals with chronic pain. *Psychology, Health & Medicine*, 27(80), <https://doi.org/10.1080/13548506.2021.1936579>
- Haghigi, H., Zarei, A., Qadri, F. (2018). Investigating the factor structure and psychometric properties of Rahim's conflict resolution style questionnaire (ROCI-II) among Iranian couples, *Family Counseling and Psychotherapy*, 3(1), 534-561. [Persian]
- Hashemi, S., Rashidi, M. (2021). Predicting marital heartbreak based on coronavirus anxiety with the mediating role of conflict resolution styles and distress tolerance. *Nurse and doctor in war*, 9 (32), 18-27. [Persian]
- İlmen, Z., Sürücü, A. (2022). The Predictive Relationship Between Marital Adjustment, Psychological Birth Order, and Psychological Resilience of Married Individuals. *The Family Journal*, 0(0). <https://doi.org/10.1177/10664807221124256>
- Işık, E., Özbiler, Ş., Schweer-Collins, M. L., Rodríguez-González, M. (2020). Differentiation of Self Predicts Life

- Mohsenpour, S., Alaei khorayem, S., Heidari Raziabad, N. (2023). The role of object relations in predicting emotional expression, distress tolerance and marital quality. *Journal of Family Relations Studies*, 3(9), 46-52. <https://doi.org/10.22098/jfrs.2023.11960.1090>
- Nilfroshan, P., Abedi, M.R., Ahmadi, S.A. (2022). Classification and measurement of family pathology, Isfahan, Isfahan University Press. [Persian]
- Nunes, C., Ferreira, L. I., Martins, C., Pechorro P., Ayala-Nunes, L. (2022). The enrich marital satisfaction scale: Adaptation and psychometric properties among at-risk and community Portuguese parents. *Journal of Social and Personal Relationships*, 0(0). <https://doi.org/10.1177/02654075221095052>
- Pietromonaco, P. R., Overall, N. C., Powers, S. I. (2022). Depressive Symptoms, External Stress, and Marital Adjustment: The Buffering Effect of Partner's Responsive Behavior. *Social Psychological and Personality Science*, 13(1), 220–232. <https://doi.org/10.1177/19485506211001687>
- Rahim, M. A. (2017). *Managing Conflict in Organizations*. New York. <https://doi.org/10.4324/9780203786482>
- Rahim, M. A., Magner, N. R. (1995). Confirmatory factor analysis of the styles of handling interpersonal conflict: First-order factor model and its invariance across groups. *Journal of Applied Psychology*, 80(1), 122–132. <https://doi.org/10.1037/0021-9010.80.1.122>
- Rashidi, Fakari, F., Doulabi, M. A., Mahmoodi, Z. (2022). Predict marital satisfaction based on the variables of socioeconomic status (SES) and social support, mediated by mental health, in women of reproductive age: Path analysis model. *Brain and Behavior*, 12, e2482. <https://doi.org/10.1002/brb3.2482>
- Rust, J., Golombok, S. (2020). The Golombok Rust Inventory of Marital State: A 34(3), 279–290. <https://doi.org/10.1037/fam0000596>
- Lev-ari, S., Gepner, Y., Goldbourt, U. (2021). Dissatisfaction with married life in men is related to increased stroke and all-cause mortality. *J. Clin. Med.* 10, 1729. <https://doi.org/10.3390/jcm10081729>
- Mahmoudpour, A., Shiri, T., Farahbakhsh, K., Zulfiqari, S.H. (2020). Predicting the tendency to divorce based on marital dissatisfaction and distress tolerance with the mediation of feelings of loneliness in women applying for divorce. *Counseling and Psychotherapy Culture*, 11(42), 121-141. <https://doi.org/10.22054/qccpc.2020.43452.2164>. [Persian]
- Martin, R.L., Bauer, B.W., Ramsey, K.L., Green, B.A., Capron, D.W., Anestis, M.D. (2019). How distress tolerance mediates the relationship between posttraumatic stress disorder and the interpersonal theory of suicide constructs in a U.S. military sample. *Suicide Life Threat Behav*, 49, 1318-1331. <https://doi.org/10.1111/sltb.12523>
- Melli, G., Chiorri, C., Lebruto, A., Drabik, M. J., Puccetti, C., Caccico, L. (2021). Psychometric Properties of the Italian Version of the Distress Tolerance Scale (DTS). *J Psychopathol Behav Assess* 43, 698–706. <https://doi.org/10.1007/s10862-021-09876-1>
- Mohammadipour, S., Dasht Bozorgi, Z., Hooman, F. (2022). Association of distress tolerance and mother-child interaction with children's behavioral disorders in mothers of children with learning disabilities: Mediating role of marital quality. *Women's Health Bulletin*, 9(3), 181-189. <https://doi.org/10.30476/whb.2022.95929.1184>
- Mohammadzadeh Shahir, N. (2018). The role of empathy, appreciation and conflict resolution styles in predicting couple compatibility, Payam Noor University, Ardabil Province, Payam Noor Center, Ardabil. [Persian]

- <https://doi.org/10.1080/13811118.2020.1833797>
- Spanier, G. B. (1976). Measuring dyadic adjustment: New scales for assessing the quality of marriage and similar dyads. *Journal of Marriage and the Family*, 38(1), 15–28. <https://doi.org/10.2307/350547>
- Taheri, Z., Mahvi Shirazi, M. (2018). The relationship between expectation from marriage and distress tolerance with women's marital adjustment. *Research Journal of Women*, 10(27), 116-99. <https://doi.org/10.30465/ws.2019.4031> [Persian]
- Taşçıoğlu, G., Çakıcı, E., Cirhinlioğlu, F.G. (2021). Somatization level among psychosomatic dermatology patients: relationship with dyadic adjustment, gratitude, forgiveness, and perfectionism. *Alpha psychiatry*, 22(3), 165–170. <https://doi.org/10.5455/apd.113545>
- Tasew, A. S., Getahun, K. K., Prete, G. (2021). Marital conflict among couples: The case of Durbete town, Amhara Region, Ethiopia, 8(1), 1903127. <https://doi.org/10.1080/23311908.2021.1903127>
- Tavakol, Z., Nikbakht Nasrabadi, A., Behboodi Moghadam, Z., Salehiniya, H., Rezaei, E. (2017). A Review of the Factors Associated with Marital Satisfaction. *Galen Medical Journal*, 6(3), 197-207. <https://doi.org/10.31661/gmj.v6i3.641>
- Tilden, T., Theisen, M., Wampold, B. E., Johnson, S. U., Hoffart, A. (2019). Individual distress and dyadic adjustment over the course of couple therapy and three-year follow-up: A replication study. *Psychotherapy Research*.30(3), 375-386. <https://doi.org/10.1080/10503307.2019.1645369>
- Ünal, Ö., Akgün, S. (2022). Conflict resolution styles as predictors of marital adjustment and marital satisfaction: an reflection, *Sexual and Relationship Therapy*, 25(1), 54-56. <https://doi.org/10.1080/14681990903563715>
- Sadeghi Soumae, R., Fallahzadeh, H., Shirazi, N. (2016). The role of mutual respect and stress coping strategies in women's marital adjustment, the 6th Congress of the Iranian Psychological Association, Tehran. [Persian]
- Saggino, A., Martino, M., Balsamo, M., Carlucci, L., Ebisch, S., Innamorati, M., Picconi, L., Romanelli, R., Sergi, M. R., Tommasi, M. (2016). Compatibility quotient, and its relationship with marital satisfaction and personality traits in Italian married couples. *Sexual and Relationship Therapy*, 31(1), 83–94. <https://doi.org/10.1080/14681994.2015.1070952>
- Scorsolini-Comin, F., dos Santos, M. A. (2012). Correlations between subjective well-being, dyadic adjustment and marital satisfaction in Brazilian married people. *The Spanish journal of psychology*, 15(1), 166–176. https://doi.org/10.5209/rev_sjop.2012.v15.n1.37304
- Shahvali, M., Kerstetter, D. L., Tews, M. J., Mitas, O., Behrad Far, R. (2023). Couple vacations: Linking joint vacation experiences of romantic couples to satisfaction with relationship Life. *Leisure Sciences* <https://doi.org/10.1080/01490400.2023.2174216>
- Simons, J.S., Gaher, R., M. (2005). The distress tolerance scale: Development and validation of a self-report measure. *Motiv Emot* 29, 83–102. <https://doi.org/10.1007/s11031-005-7955-3>
- Slabbert, A., Hasking, P., Notebaert, L., Boyes, M. (2020). The role of distress tolerance in the relationship between affect and NSSI. *Archives of Suicide Research*, 26(2), 761-775.

- <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2021.07.015>
- Zahiri, A., Basaknejad, S., Abbaspour, Z.A. (2020). The effectiveness of couple therapy based on improving the quality of life of conflict resolution styles, marital satisfaction and quality of life of couples with a history of breaking the contract. *Journal of Family Psychology*, 7(2), 1-16. [Persian]
- Zhang, Y., Sun, S., Ding, J., Hua, K. (2020). The Effect of Different Surgical Methods on Female and Male Sexual Activity and Marital Quality in Patients With Early-Stage Cervical Cancer. *Sexual medicine*, 8(2), 307-314. <https://doi.org/10.1016/j.esxm.2020.02.001>.
- Zurlo, M.C., Cattaneo Della Volta, M., Vallone, F. (2019). The association between stressful life events and perceived quality of life among women attending infertility treatments: the moderating role of coping strategies and perceived couple's dyadic adjustment. *BMC Public Health* 19, 1548. <https://doi.org/10.1186/s12889-019-7925-4>.
- actor-partner interdependence model. *Journal of Family Studies*, 28(3), 898-913. <https://doi.org/10.1080/13229400.2020.1766542>
- Uzunçakmak, T., Alp Yilmaz, F. (2021). Determination of dyadic adjustment, happiness and related factors in married Turkish women living in Anatolia. *J Relig Health* 60, 1937-1951. <https://doi.org/10.1007/s10943-020-01021-8>
- Vahadani, M., Khazri Mojtabi, Mahmoudpour, A., Farahbakhsh, K. (2020). Predicting marital heartbreak based on emotional expressiveness, distress tolerance and communication patterns. *Developmental psychology*. 9 (10), 47-58. [Persian]
- Wang, F., Edwards, K. J., Hill, P. C. (2017). Humility as a relational virtue: Establishing trust, empowering repair, and building marital well-being. *Journal of Psychology and Christianity*, 36(2), 168-179. <https://psycnet.apa.org/record/2017-35468-008>
- Weber, D.M., Baucom, D. H. (2022). When the loss of positives feels negative: Exploring the loss of positive experiences in committed couples. *Current Opinion in Psychology*, 43, 166-170.